Europeiska unionens
officiella tidning

C 5

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextioförsta årgången

8 januari 2018

Innehållsförteckning

IV *Upplysningar*

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2018/C 005/01 Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning* 1

V *Yttranden*

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2018/C 005/02 Mål C-98/15: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 9 november 2017 (begäran om förhandsavgörande från Barcelona – Spanien) – María Begoña Espadas Recio mot Servicio Público de Empleo Estatal (SPEE) (Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 97/81/EG — Ramavtalet om deltidsarbete undertecknat av UNICE, CEEP och EFS — Klausul 4 — Manliga och kvinnliga arbetstagare — Likabehandling i fråga om social trygghet — Direktiv 79/7/EEG — Artikel 4 — Arbetstagare som utför vertikalt deltidsarbete — Arbetslöshetsersättning — Nationell lagstiftning enligt vilken dagar då arbete ej utförts men för vilka avgift erlagts undantas från beräkningen av förmånens varaktighet) 2

SV

2018/C 005/03 Mål C-489/15: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 9 november 2017 (begäran om förhandsavgörande från Landgericht Berlin – Tyskland) – CTL Logistics GmbH mot DB Netz AG (Begäran om förhandsavgörande — Järnvägstransport — Direktiv 2001/14/EG — Infrastrukturavgifter — Uttag av avgifter — Nationellt regleringsorgan övervakar att infrastrukturavgifter överensstämmer med det direktivet — Avtal om användning av en infrastruktur som ingåtts mellan en järnvägsinfrastrukturförvaltare och ett järnvägsföretag — Icke-diskrimineringsprincipen — Återbetalning av avgifter utan att det organet ingriper och utanför förfaranden för överklagande där detta blandas in — Nationell lagstiftning som gör det möjligt för en civil domstol att fastställa ett skäligt belopp när avgifter är oskäliga) 3

2018/C 005/04 Mål C-649/15 P: Domstolens dom (första avdelningen) av den 9 november 2017 – TV2/Danmark A/S / Europeiska kommissionen, Konungariket Danmark, Viasat Broadcasting UK Ltd (Överklagande — Statligt stöd — Artikel 107.1 FEUF — Allmännyttiga radio- och tv-sändningar — Åtgärder som de danska myndigheterna har genomfört till förmån för det danska tv-bolaget TV2/Danmark — Begreppet ”stöd som lämnats av staten eller med statliga medel” — Altmark-domen) 3

2018/C 005/05 Mål C-656/15 P: Domstolens dom (första avdelningen) av den 9 november 2017 – Europeiska kommissionen mot TV2/Danmark A/S, Konungariket Danmark, Viasat Broadcasting UK Ltd (Överklagande — Statligt stöd — Artikel 107.1 FEUF — Allmännyttiga radio- och tv-sändningar — Åtgärder som de danska myndigheterna har genomfört till förmån för det danska tv-bolaget TV2/Danmark — Begreppet ”stöd som lämnats av staten eller med statliga medel”) 4

2018/C 005/06 Mål C-657/15 P: Domstolens dom (första avdelningen) av den 9 november 2017 – Viasat Broadcasting UK Ltd mot TV2/Danmark A/S, Europeiska kommissionen, Konungariket Danmark (Överklagande — Statligt stöd — Artikel 107.1 FEUF — Allmännyttiga radio- och tv-sändningar — Åtgärder som de danska myndigheterna har genomfört till förmån för det danska tv-bolaget TV2/Danmark — Begreppet ’stöd som lämnats av staten eller med statliga medel — Altmark-domen) 5

2018/C 005/07 Mål C-46/16: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 9 november 2017 (begäran om förhandsavgörande från Augstākā tiesa – Lettland) – Valsts ieņēmumu dienests mot ”LS Customs Services” SIA (Begäran om förhandsavgörande — Tullunion — Förordning (EEG) nr 2913/92 — Gemenskapens tullkodex — Icke-gemenskapsvaror — Tullförfarandet för extern gemenskapstransitering — Undandragande av varor som omfattas av importtullar från tullövervakning — Fastställande av tullvärdet — Artikel 29.1 — Rekvisiten för att tillämpa transaktionsvärdesmetoden — Artiklarna 30 och 31 — Val av metod för att fastställa tullvärdet — Skyldighet för tullmyndigheterna att motivera valet av metod) 6

2018/C 005/08 Mål C-204/16 P: Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 9 november 2017 – SolarWorld AG mot Brandoni solare SpA, Solaria Energia y Medio Ambiente, SA, Europeiska unionens råd, Europeiska kommissionen, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (CCCME) (Överklagande — Dumpning — Genomförandeförordning (EU) nr 1238/2013 — Artikel 3 — Import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler) med ursprung i eller avsända från Kina — Slutgiltig antidumpningstull — Undantag för import som omfattas av ett godtaget åtagande — Avskiljbarhet) 7

2018/C 005/09 Mål C-205/16 P: Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 9 november 2017 – SolarWorld AG mot Brandoni solare SpA, Solaria Energia y Medio Ambiente, SA, Europeiska unionens råd, Europeiska kommissionen, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (CCCME) (Överklagande — Subventioner — Genomförandeförordning (EU) nr 1239/2013 — Artikel 2 — Import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler) med ursprung i eller avsända från Kina — Slutgiltig antidumpningstull — Undantag för import som omfattas av ett godtaget åtagande — Avskiljbarhet) 7

2018/C 005/10 Mål C-217/16: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 9 november 2017 (begäran om förhandsavgörande från Efeteio Athinon – Grekland) – Europeiska kommissionen mot Dimos Zagoriou (Begäran om förhandsavgörande — Europeiska kommissionens verkställbara beslut om återbetalning av utbetalda belopp — Artikel 299 FEUF — Verkställighet — Verkställighetsåtgärder — Fastställande av behörig nationell domstol för tvistiga verkställighetsförfaranden — Fastställande av betalningsskyldig person — Villkor för att tillämpa nationella förfaranderegler — Medlemsstaternas processuella autonomi — Principerna om likvärdighet och effektivitet) 8

2018/C 005/11 Mål C-227/16: Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 9 november 2017 (begäran om förhandsavgörande från Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden – Nederländerna) – Jan Theodorus Arts mot Veevoederbedrijf Alpuro BV (Begäran om förhandsavgörande — Jordbruk — Gemensam jordbrukspolitik — Förordning (EG) nr 73/2009 — Systemet med samlat gårdsstöd — Kalvuppfödare som ingått ett samordningsavtal — Avtalsklausul enligt vilken det samlade gårdsstödet tillkommer samordningsföretaget — Tillåtet) 9

2018/C 005/12 Mål C-298/16: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 9 november 2017 (begäran om förhandsavgörande från Curtea de Apel Cluj – Rumänien) – Teodor Ispas, Anduța Ispas mot Direcția Generală a Finanțelor Publice Cluj (Begäran om förhandsavgörande — Allmänna unionsrättsliga principer — Rätten till god förvaltning och till försvar — Nationell skattelagstiftning som föreskriver rätten att yttra sig och rätten att bli informerad under ett administrativt skatteförfarande — Beskattningsbeslut avseende mervärdesskatt som nationella skattemyndigheter har meddelat utan att ge den skattskyldige tillgång till den information och till de handlingar som beslutet grundats på) 10

2018/C 005/13 Mål C-306/16: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 9 november 2017 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal da Relação do Porto – Portugal) – António Fernando Maio Marques da Rosa mot Varzim Sol – Turismo, Jogo e Animação, SA (Begäran om förhandsavgörande — Skydd för arbetstagares hälsa och säkerhet — Direktiv 2003/88/EG — Artikel 5 — Veckovila — Nationell lagstiftning i vilken det föreskrivs minst en vilodag per sjudagarsperiod — Perioder med mer än sex arbetsdagar i följd) 10

2018/C 005/14 Mål C-423/16 P: Domstolens dom (första avdelningen) av den 9 november 2017 – HX mot europeiska unioners råd (Överklagande — Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Restriktiva åtgärder mot Arabrepubliken Syrien — Restriktiva åtgärder mot en person som anges i bilagan till ett beslut — Giltighetstiden av detta beslut förlängs under förfarandet vid Europeiska unionens tribunal — Begäran om justering av talan som framställs under förhandlingen och inte skriftligen i separat handling — Artikel 86 i tribunalens rättegångsregler — Den bulgariska språkversionen — Tribunalens ogiltigförklaring av det ursprungliga beslutet genom vilket den berörda personen har förts in i förteckningen över personer som är föremål för restriktiva åtgärder — Utgång av förlängningsbeslutets giltighetstid — Fråga huruvida föremålet för begäran om justering av ansökan består) 11

2018/C 005/15 Mål C-481/16: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 9 november 2017 – Europeiska kommissionen mot Republiken Grekland (Fördragsbrott — Statligt stöd — Stöd som förklarats vara olagligt och oförenligt med den inre marknaden — Skyldighet till återkrav — Informationsskyldighet — Underlåtelse att fullgöra skyldighet — Grunder för försvar — Absolut omöjligt att genomföra) 12

2018/C 005/16 Mål C-499/16: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 9 november 2017 (begäran om förhandsavgörande från Naczelny Sąd Administracyjny – Polen) – AZ mot Minister Finansów (Begäran om förhandsavgörande — Beskattning — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artikel 98 — Möjlighet för medlemsstaterna att tillämpa en reducerad skattesats på tillhandahållandet av vissa varor och tjänster — Bilaga III, punkt 1 — Livsmedel — Bakverk — Datum för minsta hållbarhetstid eller sista förbrukningsdatum — Principen om skatteneutralitet) 12

2018/C 005/17 Mål C-552/16: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 9 november 2017 (begäran om förhandsavgörande från Administrativen sad Sofia-grad – Bulgarien) – ”WIND INNOVATION 1” EOOD, i likvidation mot Direktor na Direktsia ”Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” – Sofia (Begäran om förhandsavgörande — Beskattning — Gemensamt system för mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Ett bolags upplösning som medför att det avregistreras från mervärdesskatteregistret — Skyldighet att beräkna mervärdesskatten på befintliga tillgångar och betala in den beräknade mervärdesskatten till staten — Upprätthållande eller ändring av lag som var i kraft vid tiden för anslutningen till Europeiska unionen — Artikel 176 andra stycket — Verkan på avdragsrätten — Artikel 168) 13

2018/C 005/18 Mål C-641/16: Domstolens dom (första avdelningen) av den 9 november 2017 (begäran om förhandsavgörande från Cour de cassation – Frankrike) – Tünkers France, Tünkers Maschinenbau GmbH mot Expert France (Begäran om förhandsavgörande — Insolvensförfaranden — Förordning (EG) nr 1346/2000 — Behörig domstol — Talan om illojal konkurrens som väckts inom ramen för ett insolvensförfarande — Talan har väckts av ett bolag med säte i en annan medlemsstat mot förvärvaren av en verksamhetsgren tillhörig det bolag som omfattas av insolvensförfarandet — Huruvida talan är fristående från insolvensförfarandet eller omedelbart hänförlig till detta förfarande och har ett nära samband med detta) 14

2018/C 005/19 Mål C-356/16: Domstolens beslut (tredje avdelningen avdelningen) av den 26 oktober 2017 (begäran om förhandsavgörande av Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel – Belgien) – brottmål mot Wamo BVBA, Luc Cecile Jozef Van Mol (Begäran om förhandsavgörande — Artikel 99 i domstolens rättegångsregler — Direktiv 2005/29/EG — Otillbörliga affärsmetoder — Nationella bestämmelser om förbud mot reklam för plastikkirurgi och icke-kirurgiska kosmetiska ingrep) 14

2018/C 005/20 Mål C-474/16: Domstolens beslut (sjätte avdelningen) av den 24 oktober 2017 (begäran om förhandsavgörande från Cour d’appel de Colmar – Frankrike) – brottmål mot Belu Dienstleistung GmbH & Co KG, Stefan Nikless (Begäran om förhandsavgörande — Artikel 99 i domstolens rättegångsregler — Identiska tolkningsfrågor — Samordning av de sociala trygghetssystemen — Förordning (EG) nr 883/2004 — Tillämplig lagstiftning — A1- Intyg — Bevisvärde) 15

2018/C 005/21 Förenade målen C-655/16 och C-656/16: C-655/16), Finmeccanica SpA (C-656/16) mot Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob: Domstolens beslut (åttonde avdelningen) av den 24 oktober 2017 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Italien) – Hitachi Rail Italy Investments Srl (Begäran om förhandsavgörande — Artikel 99 i domstolens rättegångsregler — Bolagsrätt — Direktiv 2004/25/EG — Offentliga uppköpserbjudanden — Artikel 5.4 andra stycket — Möjlighet att ändra priset under vissa bestämda omständigheter och i enlighet med tydligt fastställda kriterier — Nationell lagstiftning enligt vilken det föreskrivs en möjlighet för tillsynsmyndigheten att höja priset på ett offentligt uppköpserbjudande i fall av otillåten samverkan mellan budgivaren och säljaren) 16

2018/C 005/22 Mål C-333/17: Domstolens beslut (åttonde avdelningen) av den 26 oktober 2017 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Judicial da Comarca de Braga – Portugal) – Caixa Económica Montepio Geral mot Carlos Samuel Pimenta Marinho m.fl. (Begäran om förhandsavgörande — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Artiklarna 21 och 38 — Icke-diskriminering — Konsumentskydd — Avtal om banklån — Avsaknad av fråga angående andra unionsrättsliga bestämmelser än de som återfinns i stadgan om de grundläggande rättigheterna — Uppenbart att domstolen saknar behörighet) 16

2018/C 005/23 Mål C-500/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Frankfurt am Main (Tyskland) den 18 augusti 2017 – Thomas Krauss mot TUIfly GmbH 17

2018/C 005/24 Mål C-515/17 P: Överklagande ingett den 24 augusti 2017 av Uniwersytet Wrocławski av det beslut som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 13 juni 2017 i mål T-137/16, Uniwersytet Wrocławski mot Genomförandeorganet för forskning (REA) 17

2018/C 005/25 Mål C-556/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungern) den 22 september 2017 – Alekszij Torubarov mot Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal . 18

2018/C 005/26 Mål C-561/17 P: Överklagande ingett den 22 september 2017 av Republiken Polen av det beslut som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 13 juni 2017 i mål T-137/16, Uniwersytet Wrocławski mot Agencja Wykonawcza ds. Badań Naukowych (REA) 18

2018/C 005/27 Mål C-584/17 P: Överklagande ingett den 4 oktober 2017 av ADR Center SpA av den dom som tribunalen (första avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 20 juli 2017 i mål T-644/14, ADR Center SpA mot Europeiska kommissionen 20

2018/C 005/28 Mål C-586/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Raad van State (Nederländerna) den 6 oktober 2017 – Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, I mot D. 21

2018/C 005/29 Mål C-588/17 P: Överklagande ingett den 9 oktober 2017 av Konungariket Spanien av den dom som tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 20 juli 2017 i mål T-143/15, Konungariket Spanien mot Europeiska kommissionen 21

2018/C 005/30 Mål C-599/17: Talan väckt den 16 oktober 2017 – Europeiska kommissionen mot Konungariket Spanien 23

2018/C 005/31 Mål C-607/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Högsta förvaltningsdomstolen (Sverige) den 24 oktober 2017 – Skatteverket / Memira Holding AB 23

2018/C 005/32 Mål C-608/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Högsta förvaltningsdomstolen (Sverige) den 24 oktober 2017 – Skatteverket / Holmen AB 24

Tribunalen

2018/C 005/33 Mål T-75/14: Tribunalens dom av den 16 november 2017 – USFSPEI mot parlamentet och rådet (Talan om ogiltigförklaring — Tidsfrist för väckande av talan — Avvisning — Utomobligatoriskt skadeståndsansvar — Reform av tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren — Förordning (EU, Euratom) nr 1023/2013 — Felaktigheter som förekommit under förfarandet för att anta rättsakter — Samråd med kommittén för tjänsteföreskrifterna och fackföreningarna har inte skett — En tillräckligt klar överträdelse av en rättsregel som syftar till att ge enskilda rättigheter) 25

2018/C 005/34 Mål T-831/14: Tribunalens dom av den 14 november 2017 – Alfamicro mot kommissionen (Skiljedomsklausul — Bidragsavtal som ingåtts i enlighet med ramprogrammet för konkurrenskraft och innovation (2007 – 2013) — Revisionsrapport — Bidragsberättigande kostnader — Återbetalning av utbetalda belopp — Proportionalitet — Berättigade förväntningar — Rättssäkerhet — Principen om god förvaltning — Motiveringsskyldighet — Justering av yrkanden under rättegången — Kvittning av fordringar — Genkäromål — Dröjsmålsränta) 26

2018/C 005/35 Mål T-180/15: Tribunalens dom av den 10 november 2017 – Icap m.fl. mot kommissionen (Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Sektorn för räntederivat i yen — Beslut i vilket sex överträdelser konstateras av artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet — Manipulation av interbankreferensräntorna JPY LIBOR och Euroyen TIBOR — Konkurrensbegränsning genom syfte — En mäklares deltagande i överträdelserna — Förlikningsförfarande i hybridform — Principen om oskuldspresumtion — Principen om god förvaltning — Böter — Grundbelopp — Exceptionell justering — Artikel 23.2 i förordning (EG) nr 1/2003 — Motiveringsskyldighet) 26

2018/C 005/36 Mål T-229/15: Tribunalens dom av den 16 november 2017 – European Dynamics Luxembourg m.fl. mot EBA (Offentlig upphandling av tjänster — Upphandlingsförfarande — Tillhandahållande av tillfällig personal för IT-relaterade tjänster — Beslut att inte anta en anbudsgivares anbud — Motiveringsskyldighet — Uppenbart oriktig bedömning) 27

2018/C 005/37 Mål T-245/15: Tribunalens dom av den 8 november 2017 – Klymenko mot rådet (Gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken — Restriktiva åtgärder som vidtagits med hänsyn till situationen i Ukraina — Frysning av tillgångar — Förteckning över de personer, enheter och organ som omfattas av frysningen av penningmedel och ekonomiska resurser — Bibehållandet av sökandens namn i förteckningen — Motiveringsskyldighet — Rättslig grund — Uppenbart oriktig bedömning — Rätten till försvar — Rätten till egendom — Rätt till anseende — Proportionalitet — Skydd för de grundläggande rättigheterna vilket motsvarar det som garanteras inom unionen — Invändning om rättsstridighet) 28

2018/C 005/38 Mål T-246/15: Tribunalens dom av den 8 november 2017 – Ivanyushchenko mot rådet (Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Restriktiva åtgärder som vidtagits med hänsyn till situationen i Ukraina — Frysning av tillgångar — Förteckning över de personer, enheter och organ som omfattas av frysningen av penningmedel och ekonomiska resurser — Bibehållande av sökandens namn i förteckningen — Uppenbart oriktig bedömning) 29

2018/C 005/39 Mål T-263/15: Tribunalens dom av den 17 november 2017 – Gmina Miasto Gdynia och Port Lotniczy Gdynia Kosakowo mot kommissionen (Statligt stöd — Flygplansinfrastruktur — Offentlig finansiering som kommunerna Gdynia och Kosakowo beviljat till förmån för flygplatsen Gdynia-Kosakowo — Beslut i vilket stödet förklaras vara oförenligt med den inre marknaden och enligt vilket stödet ska återbetalas — Återkallande av ett beslut — Det formella granskningsförfarandet återupptogs inte — Ändring av bestämmelser — De berörda parternas processuella rättigheter — Åsidosättande av väsentliga formföreskrifter) 30

2018/C 005/40 Mål T-668/15: Tribunalens dom av den 10 november 2017 – Jema Energy mot Gemensamma företaget Fusion for Energy (Offentlig upphandling av varor — Anbudsförfarande — Leverans av ett system för omvandling av elförsörjningen till acceleratornätet — Förkastande av en anbudsgivares anbud — Insyn — Rättssäkerhet — Likabehandling — Proportionalitet) 31

2018/C 005/41 Mål T-129/16: Tribunalens dom av den 14 november 2017 – Claranet Europe mot EUIPO – Claro (claranet) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket clarinet — Det äldre Benelux-ordmärket CLARO — Relativt avslagshinder — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning (EU) nr 2017/1001)) . . . 31

2018/C 005/42 Mål T-271/16: Tribunalens dom av den 8 november 2017 – Pempe mot EUIPO – Marshall Amplification (THOMAS MARSHALL GARMENTS OF LEGENDS) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket THOMAS MARSHALL GARMENTS OF LEGENDS — De äldre EU-ordmärket och EU-figurmärket MARSHALL och Marshall AMPLIFICATION — Artikel 42.2 och 42. 3 i förordning (EG) nr 207/2009 [nu artikel 47.2 och 47.3 i förordning (EU) 2017/1001] — Huruvida begäran om bevis för att de äldre varumärkena varit föremål för verkligt bruk kan godtas — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009) [nu artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001]) 32

2018/C 005/43 Mål T-419/16: Tribunalens dom av den 16 november 2017 – Carrera Brands mot EUIPO – Autec (Carrera) (EU-varumärke — Upphävandeförfarande — EU-ordmärket Carrera — Artikel 56.1 a i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 63.1 a i förordning (EU) 2017/1001) — Upptagande till sakprövning av ansökan om upphävande — Avtal om att inte bestrida — Beslut från nationella domstolar — Rättsmissbruk — Regel 20.7 c i förordning (EG) nr 2868/95 (nu artikel 71.1 a i delegerade förordning (EU) 2017/1430) — Ansökan om att förfarandet vid EUIPO ska vilandeförklaras) 33

2018/C 005/44 Mål T-456/16: Tribunalens dom av den 16 november 2017 – Galletas Gullón mot EUIPO – Hug (GULLON DARVIDA) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering av EU-ordmärket GULLON DARVIDA — De äldre internationella och nationella ordmärkena DAR VIDA — Handlingar som ingetts för första gången vid överklagandenämnden — Utrymme för skönsmässig bedömning enligt artikel 76.2 i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 95.2 i förordning (EU) 2017/1001) — Regel 19.1 och regel 20.1 i förordning (EG) nr 2868/95 (nu artikel 7.1 och artikel 8.1 och 8.7 i delegerad förordning (EU) 2017/1430) — Regel 50.1 i förordning nr 2868/95 — Relativt registreringshinder — Artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning 2017/1001) — Förväxlingsrisk) 33

2018/C 005/45 Mål T-458/16: Tribunalens dom av den 16 november 2017 – Acquafarm mot kommissionen (Utomobligatoriskt skadeståndsansvar — Fiske — Handlingsprogram som finansieras av unionen — Unionslagstiftning som förbjuder import av skaldjur från Australien — Tillräckligt klar överträdelse av en rättsregel som har till syfte att ge rättigheter åt enskilda — Underlåtenhet att agera — Berättade förväntningar) 34

2018/C 005/46 Mål T-555/16: Tribunalens dom av den 17 november 2017 – Teeäär mot ECB (Personalmål — Personal från ECB — Hjälp med byte av yrkesbana — Bristande behörighet hos den som utfärdat den rättsakt som går någon emot — Reglerna om god förvaltningssed vad gäller personaladministration — Ekonomisk skada och ideell skada) 35

2018/C 005/47 Mål T-586/16: Tribunalens dom av den 14 november 2017 – Vincenti mot EUIPO (Personalmål — Tjänstemän — Befordran — Befordringsförfarandet 2015 — Avsaknad av bedömningsrapporter på grund av sjukledighet — Allmänna genomförandebestämmelser för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna) 35

2018/C 005/48 Mål T-667/16 P: Tribunalens dom av den 14 november 2017 – De Meyer m.fl. mot kommissionen (Överklagande — Personalmål — Tjänstemän — Befordran — Befordringsförfarandet 2014 — Förteckning över tjänstemän som generaldirektören och förvaltningscheferna föreslår ska befordras — Utelämnande av sökandens namn — Motiveringsskyldighet — Någon felaktig rättstillämpning föreligger inte — Bevisningen har inte missuppfattats — Jävsinvändning mot en domare) 36

2018/C 005/49 Mål T-668/16 P: Tribunalens dom av den 14 november 2017 – HL mot kommissionen (Överklagande — Personalmål — Tjänstemän — Befordran — Befordringsförfarandet 2014 — Förteckning över tjänstemän som generaldirektörerna och enhetscheferna föreslagit för befordran — Klagandens namn har inte upptagits i förteckningen — Motiveringsskyldighet — Felaktig rättstillämpning föreligger inte — Missuppfattning av bevisningen föreligger inte — Jävsinvändning mot en domare) 37

2018/C 005/50 Mål T-684/16: Tribunalens dom av den 17 november 2017 – Ciarko mot EUIPO – Maan (Köksfläkt) (Gemenskapsformgivning — Ogiltighetsförfarande — Registrerad gemenskapsformgivning som föreställer en köksfläkt — Äldre gemenskapsformgivning — Ogiltighetsgrund — Särprägel saknas — Kunnig användare — Formgivarens grad av frihet — Annat helhetsintryck föreligger inte — Artiklarna 6 och 25.1 b i förordning (EG) nr 6/2002) 37

2018/C 005/51 Mål T-722/16: Tribunalens dom av den 16 november 2017 – Mapei mot EUIPO – Steenfabrieken Vandersanden (zerø) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket zerø — Det äldre EU-ordmärket ZERO — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1. b i förordning (EU) 2017/1001)) 38

2018/C 005/52 Mål T-723/16: Tribunalens dom av den 16 november 2017 – Mapei mot EUIPO – Steenfabrieken Vandersanden (RE-CONzerø) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket RE-CONzerø — Äldre EU-ordmärke ZERO — Relativt registreringshinder — Förväxlingsrisk — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 [nu artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/100] — Motiveringsskyldighet — Artikel 75 i förordning ni 207/2009 ([nu artikel 94 i förordning 2017/1001)) 39

2018/C 005/53 Mål T-767/16: Tribunalens dom av den 16 november 2017 – Nanogate mot EUIPO (metals) (EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket metals — Absolut registreringshinder — Beskrivande karaktär — Artikel 7.1 c i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 7.1 c i förordning (EU) 2017/1001)) 39

2018/C 005/54 Mål T-802/16: Tribunalens dom av den 17 november 2017 – Endoceutics mot EUIPO–Merck (FEMIBION) (EU-varumärke — Upphävandeförfarande — EU-ordmärket FEMIBION — Förklaring om delvist upphävande — Artikel 51.1 a i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 58.1 a i förordning (EU) 2017/1001 — Bevis på verkligt bruk av varumärket — Kvalificering av de varor för vilka verkligt bruk har styrkts) 40

2018/C 005/55 Mål T-194/13 OST: Tribunalens beslut av den 18 oktober 2017 – United Parcel Service mot kommissionen (Artikel 165 i rättegångsreglerna — Underlåtelse att fatta beslut om rättegångskostnaderna — Intervention till stöd för tappande part — Rättegångskostnader för interventionen — Ändring av yrkandena under förfarandet) 41

2018/C 005/56 Mål T-511/14: Tribunalens beslut av den 25 oktober 2017 – Novartis Europharm mot kommissionen (Humanläkemedel — Godkännande för försäljning av läkemedlet Zoledronic acid Teva Generics — zoledronsyra — Skyddsperiod för läkemedlet Aclasta innehållande det verksamma ämnet zoledronsyra — Återkallande av det angripna beslutet — Anledning saknas att döma i saken) 42

2018/C 005/57 Mål T-570/15: Tribunalens beslut av den 26 oktober 2017 – Federcaccia della Regione Liguria m.fl. mot kommissionen (Miljö — Bevarande av vilda fåglar — Arter som får bli föremål för jakt — Villkor som måste iakttas i de nationella jaktlagstiftningarna — Harmonisering av kriterierna för tillämpning av artikel 7.4 i direktiv 2009/147/EG — Period under vilken jakt inte är tillåten i Ligurien) 42

2018/C 005/58 Mål T-833/16: Tribunalens beslut av den 23 oktober 2017 – Karp mot parlamentet (Talan om ogiltigförklaring och skadestånd — Personalmål — Kontraktsanställda — Placering — Artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna — Rättsakt mot vilken talan inte kan väckas — Förberedande rättsakt — För tidigt klagomål — Oegentlighet i det administrativa förfarandet — Avvisning) 43

2018/C 005/59 Mål T-619/17: Talan väckt den 9 september 2017 – de la Fuente Martín m.fl. mot SRB 44

2018/C 005/60 Mål T-653/17: Talan väckt den 26 september 2017 – Relea Álvarez m.fl. mot SRB 44

2018/C 005/61 Mål T-666/17: Överklagande ingett den 29 september 2017 – NeoCell mot EUIPO (BIOACTIVE NEOCELL COLLAGEN) 45

2018/C 005/62 Mål T-687/17: Talan väckt den 5 oktober 2017 – Vendrell Marti mot SRB 46

2018/C 005/63 Mål T-690/17: Talan väckt den 5 oktober 2017 – Uluru m.fl. mot kommissionen och SRB 46

2018/C 005/64 Mål T-697/17: Överklagande ingett den 4 oktober 2017 – De Longhi Benelux mot EUIPO (COOKING CHEF GOURMET) 47

2018/C 005/65 Mål T-700/17: Talan väckt den 5 oktober 2017 – Traviacar m.fl. mot SRB 48

2018/C 005/66 Mål T-701/17: Talan väckt den 5 oktober 2017 – OCU mot SRB 48

2018/C 005/67 Mål T-706/17: Talan väckt den 11 oktober 2017 – UP mot kommissionen 49

2018/C 005/68 Mål T-739/17: Talan väckt den 7 november 2017 – Euracoal m.fl. mot kommissionen 50

2018/C 005/69 Mål T-307/15: Tribunalens beslut av den 23 oktober 2017 – 1&1 Telecom mot kommissionen . . . 51

2018/C 005/70 Mål T-595/17: Tribunalens beslut av den 7 november 2017 – HO mot SEAE 52

Rättelser

2018/C 005/71 Rättelse av meddelandet i EUT i mål C-448/17 (EUT C 382, 13.11.2017) 53

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*

(2018/C 005/01)

Senaste offentliggörandet

EUT C 437, 18.12.2017

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 424, 11.12.2017

EUT C 412, 4.12.2017

EUT C 402, 27.11.2017

EUT C 392, 20.11.2017

EUT C 382, 13.11.2017

EUT C 374, 6.11.2017

Dessa texter är tillgängliga på

EUR-Lex: http://eur-lex.europa.eu

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 9 november 2017 (begäran om förhandsavgörande från Barcelona – Spanien) – María Begoña Espadas Recio mot Servicio Público de Empleo Estatal (SPEE)

(Mål C-98/15) ([1])

(Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 97/81/EG — Ramavtalet om deltidsarbete undertecknat av UNICE, CEEP och EFS — Klausul 4 — Manliga och kvinnliga arbetstagare — Likabehandling i fråga om social trygghet — Direktiv 79/7/EEG — Artikel 4 — Arbetstagare som utför vertikalt deltidsarbete — Arbetslöshetsersättning — Nationell lagstiftning enligt vilken dagar då arbete ej utförts men för vilka avgift erlagts undantas från beräkningen av förmånens varaktighet)

(2018/C 005/02)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de lo Social nº 33 de Barcelona

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: María Begoña Espadas Recio

Motpart: Servicio Público de Empleo Estatal (SPEE)

Domslut

1) *Klausul 4.1 i ramavtalet om deltidsarbete, som ingicks den 6 juni 1997 och som återfinns i bilagan till rådets direktiv 97/81/EG av den 15 december 1997 om ramavtalet om deltidsarbete undertecknat av UNICE, CEEP och EFS är inte tillämplig på en sådan avgiftsbaserad arbetslöshetsersättning som den som är aktuell i det nationella målet.*

2) *Artikel 4.1 i rådets direktiv 79/7/EEG av den 19 december 1978 om successivt genomförande av principen om likabehandling av kvinnor och män i fråga om social trygghet ska tolkas så, att den utgör hinder för en lagstiftning i en medlemsstat som, i fall av ”vertikalt” deltidsarbete, undantar dagar då arbete ej utförts från beräkningen av de dagar som avgifter betalats för, vilket medför en minskning av den period då arbetslöshetsersättningen utbetalas, när det konstaterats att flertalet ”vertikalt” deltidsarbetande arbetstagare är kvinnor som missgynnas av sådana nationella bestämmelser.*

([1]) EUT C 171, 26.5.2015

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 9 november 2017 (begäran om förhandsavgörande från Landgericht Berlin – Tyskland) – CTL Logistics GmbH mot DB Netz AG

(Mål C-489/15) ([1])

(Begäran om förhandsavgörande — Järnvägstransport — Direktiv 2001/14/EG — Infrastrukturavgifter — Uttag av avgifter — Nationellt regleringsorgan övervakar att infrastrukturavgifter överensstämmer med det direktivet — Avtal om användning av en infrastruktur som ingåtts mellan en järnvägsinfrastrukturförvaltare och ett järnvägsföretag — Icke-diskrimineringsprincipen — Återbetalning av avgifter utan att det organet ingriper och utanför förfaranden för överklagande där detta blandas in — Nationell lagstiftning som gör det möjligt för en civil domstol att fastställa ett skäligt belopp när avgifter är oskäliga)

(2018/C 005/03)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Berlin

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: CTL Logistics GmbH

Motpart: DB Netz AG

Domslut

Bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/14/EG av den 26 februari 2001 om tilldelning av infrastrukturkapacitet och uttag av avgifter för nyttjande av järnvägsinfrastruktur, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/49/EG av den 29 april 2004, särskilt artiklarna 4.5 och 30.1, 30.3, 30.5, och 30.6 i nämnda direktiv ska tolkas så, att de utgör hinder för att en sådan nationell lagstiftning tillämpas som den som är i fråga i det nationella målet, i vilken föreskrivs att en domstolsprövning ska göras i varje enskilt fall av huruvida avgifter för utnyttjande av järnvägsinfrastrukturen är skäliga och av huruvida det eventuellt är möjligt att ändra avgiftsbeloppet oberoende av den tillsyn som det regleringsorgan utövar som föreskrivs i artikel 30 i direktiv 2001/14 i dess lydelse enligt direktiv 2004/49.

([1]) EUT C 406, 7.12.2015.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 9 november 2017 – TV2/Danmark A/S / Europeiska kommissionen, Konungariket Danmark, Viasat Broadcasting UK Ltd

(Mål C-649/15 P) ([1])

(Överklagande — Statligt stöd — Artikel 107.1 FEUF — Allmännyttiga radio- och tv-sändningar — Åtgärder som de danska myndigheterna har genomfört till förmån för det danska tv-bolaget TV2/Danmark — Begreppet ”stöd som lämnats av staten eller med statliga medel” — Altmark-domen)

(2018/C 005/04)

Rättegångsspråk: danska

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: TV2/Danmark A/S (ombud: advokaten O. Koktvedgaard)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen (ombud: T. Maxian Rusche, B. Stromsky och L. Grønfeldt), Konungariket Danmark (ombud: C. Thorning, biträdd av advokaten R. Holdgaard,), Viasat Broadcasting UK Ltd (ombud: advokaterna S. Kalsmose-Hjelmborg och M. Honoré)

Domslut

1) *Överklagandet ogillas.*

2) *TV2/Danmark A/S ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostnader som uppkommit för kommissionen och Viasat Broadcasting UK Ltd i första instans och i domstolen.*

3) *Konungariket Danmark ska bära sina rättegångskostnader.*

([1]) EUT C 48, 8.2.2016

Domstolens dom (första avdelningen) av den 9 november 2017 – Europeiska kommissionen mot TV2/Danmark A/S, Konungariket Danmark, Viasat Broadcasting UK Ltd

(Mål C-656/15 P) ([1])

(Överklagande — Statligt stöd — Artikel 107.1 FEUF — Allmännyttiga radio- och tv-sändningar — Åtgärder som de danska myndigheterna har genomfört till förmån för det danska tv-bolaget TV2/Danmark — Begreppet ”stöd som lämnats av staten eller med statliga medel”)

(2018/C 005/05)

Rättegångsspråk: danska

Parter

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: B. Stromsky, T. Maxian Rusche och L. Grønfeldt)

Övriga parter i målet: TV2/Danmark A/S (ombud: O. Koktvedgaard, advokat), Konungariket Danmark (ombud: C. Thorning, biträdd av R. Holdgaard, advokat), Viasat Broadcasting UK Ltd, (ombud: M. Honoré och S. Kalsmose-Hjelmborg, advokater)

Part som intervenerat till stöd för den klagande: Eftas övervakningsmyndighet (ombud: C. Zatschler, M. Schneider, Í Isberg och C. Perrin)

Domslut

1) *Den dom som meddelades av Europeiska unionens tribunal den 24 september 2015, TV2/Danmark/kommissionen (T-674/11, EU:T:2015:684) upphävs i den mån kommissionens beslut 2011/839/EU av den 20 april 2011 om de åtgärder som Danmark har genomfört till förmån för TV2/Danmark (C-2/03) ogiltigförklarades i den del Europeiska kommissionen ansett att de reklamintäkter för åren 1995 och 1996 som tillhandahållits TV2/Danmark via TV2-fonden utgjorde statligt stöd.*

2) *Den talan om ogiltigförklaring av beslut 2011/839 som väckts av TV2/Danmark A/S ogillas.*

3) *TV2/Danmark A/S ska bära sina rättegångskostnader och ersätta samtliga de rättegångskostnader som uppkommit för Europeiska kommissionen och Viasat Broadcasting UK Ltd såväl i första instans som i samband med överklagandet.*

4) *Konungariket Danmark och Eftas övervakningsmyndighet ska bära sina rättegångskostnader.*

(1) EUT C 48, 8.2.2016.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 9 november 2017 – Viasat Broadcasting UK Ltd mot TV2/Danmark A/S, Europeiska kommissionen, Konungariket Danmark

(Mål C-657/15 P) (1)

(Överklagande — Statligt stöd — Artikel 107.1 FEUF — Allmännyttiga radio- och tv-sändningar — Åtgärder som de danska myndigheterna har genomfört till förmån för det danska tv-bolaget TV2/ Danmark — Begreppet 'stöd som lämnats av staten eller med statliga medel — Altmark-domen)

(2018/C 005/06)

Rättegångsspråk: danska

Parter

Klagande: Viasat Broadcasting UK Ltd (ombud: M. Honoré och S. Kalsmose-Hjelmborg, advokater)

Övriga parter i målet: TV2/Danmark A/S (ombud: O. Koktvedgaard, advokat), Europeiska kommissionen (ombud: B. Stromsky, T. Maxian Rusche och L. Grønfeldt), Konungariket Danmark (ombud: C. Thorning, assisterad av R. Holdgaard, advokat)

Domslut

1) *Den dom som meddelades av Europeiska unionens tribunal den 24 september 2015, TV2/Danmark/kommissionen (T-674/11, EU:T:2015:684) upphävs i den mån kommissionens beslut 2011/839/EU av den 20 april 2011 om de åtgärder som Danmark har genomfört till förmån för TV2/Danmark (C 2/03) ogiltigförklarades i den del Europeiska kommissionen ansett att de reklamintäkter för åren 1995 och 1996 som tillhandahållits TV2/Danmark via TV2-fonden utgjorde statligt stöd.*

2) *Överklagandet ogillas i övrigt.*

3) *Den talan om ogiltigförklaring av beslut 2011/839 som väckts av TV2/Danmark A/S ogillas.*

4) *TV2/Danmark A/S ska, utöver att bära sina rättegångskostnader, ersätta hälften av de rättegångskostnader som uppkommit för Viasat Broadcasting UK Ltd i samband med detta överklagande och samtliga de rättegångskostnader som uppkommit för Viasat Broadcasting UK Ltd i första instans.*

5) *Viasat Broadcasting UK Ltd ska bära hälften av sina rättegångskostnader i samband med detta överklagande.*

6) *Europeiska kommissionen och Konungariket Danmark ska bära sina rättegångskostnader.*

(1) EUT C 222, 20.6.2016

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 9 november 2017 (begäran om förhandsavgörande från Augstākā tiesa – Lettland) – Valsts ieņēmumu dienests mot ”LS Customs Services” SIA

(Mål C-46/16) ([1])

(Begäran om förhandsavgörande — Tullunion — Förordning (EEG) nr 2913/92 — Gemenskapens tullkodex — Icke-gemenskapsvaror — Tullförfarandet för extern gemenskapstransitering — Undandragande av varor som omfattas av importtullar från tullövervakning — Fastställande av tullvärdet — Artikel 29.1 — Rekvisiten för att tillämpa transaktionsvärdesmetoden — Artiklarna 30 och 31 — Val av metod för att fastställa tullvärdet — Skyldighet för tullmyndigheterna att motivera valet av metod)

(2018/C 005/07)

Rättegångsspråk: lettiska

Hänskjutande domstol

Augstākā tiesa

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Valsts ieņēmumu dienests

Motpart: ”LS Customs Services” SIA

Domslut

1) *Artikel 29.1 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 955/1999 av den 13 april 1999, ska tolkas så, att den metod för att fastställa tullvärdet som är föreskriven i den bestämmelsen inte är tillämplig med avseende på varor som inte har sålts för export till Europeiska unionen.*

2) *Artikel 31 i förordning nr 2913/92, i dess lydelse enligt förordning nr 955/1999, jämförd med artikel 6.3 i samma förordning i ändrad lydelse, ska tolkas så, att tullmyndigheterna – i syfte att göra det möjligt för den berörde att bedöma huruvida beslutet om fastställelse av de importtullar som ska betalas är välgrundat och att med kännedom om samtliga omständigheter avgöra huruvida det finns anledning att överklaga – är skyldiga att i nämnda beslut ange de skäl som medfört att myndigheterna avvikit från de metoder för att fastställa tullvärdet som är föreskrivna i artiklarna 29 och 30 i nämnda förordning i ändrad lydelse, innan de kan finna att den metod som är föreskriven i artikel 31 i samma förordning ska tillämpas, samt ange de data på grundval av vilka myndigheterna har beräknat de aktuella varornas tullvärde. Det ankommer på medlemsstaterna att med utövande av sin processuella autonomi och med förbehåll för att likvärdighets- och effektivitetsprincipen iakttas reglera konsekvenserna av tullmyndigheternas åsidosättande av motiveringsskyldigheten samt föreskriva om, och i vilken omfattning, ett avhjälpande är möjligt inom ramen för ett domstolsförfarande.*

3) *Artikel 30.2 a i förordning nr 2913/92, i dess lydelse enligt förordning nr 955/1999, ska tolkas så, att den behöriga myndigheten inte är skyldig att, innan den kan besluta att inte tillämpa den metod för att bestämma tullvärdet som är föreskriven i den bestämmelsen, begära att tillverkaren inkommer med de uppgifter som krävs för att den metoden ska kunna tillämpas. Myndigheten är emellertid skyldig att använda sig av samtliga informationskällor och databaser som den har tillgång till. Myndigheten måste även bereda berörda ekonomiska aktörer tillfälle att till myndigheten inkomma med samtliga uppgifter som kan bidra till att varornas tullvärde fastställs med tillämpning av den bestämmelsen.*

4) *Artikel 30.2 i förordning nr 2913/92, i dess lydelse enligt förordning nr 955/1999, ska tolkas så, att tullmyndigheterna inte är skyldiga att motivera varför de inte har tillämpat de metoder som är föreskrivna i led c och d i den bestämmelsen, för det fall att de i enlighet med artikel 151.3 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för förordning nr 2913/92, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 1762/95 av den 19 juli 1995, fastställer varornas tullvärde med utgångspunkt i transaktionsvärdet på liknande varor.*

(1) EUT C 111, 29.3.2016.

Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 9 november 2017 – SolarWorld AG mot Brandoni solare SpA, Solaria Energia y Medio Ambiente, SA, Europeiska unionens råd, Europeiska kommissionen, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (CCCME)

(Mål C-204/16 P) (1)

(Överklagande — Dumpning — Genomförandeförordning (EU) nr 1238/2013 — Artikel 3 — Import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler) med ursprung i eller avsända från Kina — Slutgiltig antidumpningstull — Undantag för import som omfattas av ett godtaget åtagande — Avskiljbarhet)

(2018/C 005/08)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: SolarWorld AG (ombud: L. Ruessmann, avocat, J. Beck, Solicitor)

Övriga parter i målet: Brandoni solare SpA, Solaria Energia y Medio Ambiente, SA (ombud: L. Ruessmann, avocat, och M. J. Beck, solicitor), Europeiska unionens råd (ombud: H. Marcos Fraile, biträdd av N. Tuominen, Avocată), Europeiska kommissionen (ombud: A. Demeneix, T. Maxian Rusche och J.-F. Brakeland), China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (CCCME) (ombud: J.-F. Bellis och A. Scalini, avocats, F. Di Gianni, avvocato)

Domslut

1) *Överklagandet ogillas.*

2) *SolarWorld AG ska ersätta de rättegångskostnader som Europeiska unionens råd har haft.*

3) *Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader.*

(1) EUT C 232, 27.6.2016.

Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 9 november 2017 – SolarWorld AG mot Brandoni solare SpA, Solaria Energia y Medio Ambiente, SA, Europeiska unionens råd, Europeiska kommissionen, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (CCCME)

(Mål C-205/16 P) (1)

(Överklagande — Subventioner — Genomförandeförordning (EU) nr 1239/2013 — Artikel 2 — Import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler) med ursprung i eller avsända från Kina — Slutgiltig antidumpningstull — Undantag för import som omfattas av ett godtaget åtagande — Avskiljbarhet)

(2018/C 005/09)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: SolarWorld AG (ombud: L. Ruessmann, avocat, J. Beck, Solicitor)

Övriga parter i målet: Brandoni solare SpA, Solaria Energia y Medio Ambiente, SA (ombud: L. Ruessmann, avocat, och M. J. Beck, solicitor), Europeiska unionens råd (ombud: H. Marcos Fraile, biträdd av N. Tuominen, Avocată), Europeiska kommissionen (ombud: A. Demeneix, J.-F. Brakeland och T. Maxian Rusche), China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (CCCME) (ombud: J.-F. Bellis och A. Scalini, avocats, F. Di Gianni, avvocato)

Domslut

1) *Överklagandet ogillas.*

2) *SolarWorld AG ska ersätta de rättegångskostnader som Europeiska unionens råd har haft.*

3) *Kommissionen ska bära sina rättegångskostnader.*

([1]) EUT C 232, 27.6.2016.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 9 november 2017 (begäran om förhandsavgörande från Efeteio Athinon – Grekland) – Europeiska kommissionen mot Dimos Zagoriou

(Mål C-217/16) ([1])

(Begäran om förhandsavgörande — Europeiska kommissionens verkställbara beslut om återbetalning av utbetalda belopp — Artikel 299 FEUF — Verkställighet — Verkställighetsåtgärder — Fastställande av behörig nationell domstol för tvistiga verkställighetsförfaranden — Fastställande av betalningsskyldig person — Villkor för att tillämpa nationella förfaranderegler — Medlemsstaternas processuella autonomi — Principerna om likvärdighet och effektivitet)

(2018/C 005/10)

Rättegångsspråk: grekiska

Hänskjutande domstol

Efeteio Athinon

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Europeiska kommissionen

Motpart: Dimos Zagoriou

Domslut

1) *Artikel 299 ska tolkas så, att den inte fastställer vilka nationella domstolar som är behöriga att pröva tvister avseende verkställighet av Europeiska kommissionens akter som ålägger andra än stater en verkställbar betalningsskyldighet i enlighet med nämnda artikel, då ett sådant fastställande omfattas av nationell rätt enligt principen om medlemsstaternas processuella autonomi, under förutsättning att detta fastställande inte hindrar att unionsrätten tillämpas och ges verkan. Det ankommer på den nationella domstolen att avgöra huruvida tillämpningen av de nationella förfaranderegler som gäller för en talan avseende verkställighet av en sådan akt som avses i artikel 299 FEUF inte är diskriminerande i förhållande till förfaranden som syftar till att avgöra likartade nationella tvister, och enligt metoder som inte gör återkrävandet av de belopp som avses i sådana akter svårare än i jämförbara fall som avser genomförandet av motsvarande nationella bestämmelser.*

2) *Artikel 299 FEUF, samt rådets förordning (EEG) nr 2052/88 av den 24 juni 1988 om strukturfondernas uppgifter och effektivitet och om samordningen av deras verksamhet dels inbördes, dels med Europeiska investeringsbankens och övriga befintliga finansieringsorgans verksamheter, rådets förordning (EEG) nr 4253/88 av den 19 december 1988 om tillämpningsföreskrifter för förordning (EEG) nr 2052/88 om strukturfondernas uppgifter och effektivitet och om samordningen av deras verksamhet dels inbördes, dels med Europeiska investeringsbankens och andra befintliga finansieringsorgans verksamhet, och rådets förordning (EEG) nr 4256/88 av den 19 december 1988 om bestämmelser för tillämpningen av förordning (EEG) nr 2052/88 i fråga om EUGFJ:s utvecklingssektion, ska tolkas så att de, under sådana omständigheter som de som är aktuella i det nationella målet, inte fastställer vilka personer som kan bli föremål för verkställighet med stöd av Europeiska kommissionens verkställbara beslut om återbetalning av utbetalda belopp. Det ankommer på den nationella rättsordningen att fastställa vilka personer som kan bli föremål för sådan verkställighet, under förutsättning att principerna om likvärdighet och effektivitet iakttas.*

([1]) EUT C 222, 20.6.2016.

Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 9 november 2017 (begäran om förhandsavgörande från Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden – Nederländerna) – Jan Theodorus Arts mot Veevoederbedrijf Alpuro BV

(Mål C-227/16) ([1])

(Begäran om förhandsavgörande — Jordbruk — Gemensam jordbrukspolitik — Förordning (EG) nr 73/2009 — Systemet med samlat gårdsstöd — Kalvuppfödare som ingått ett samordningsavtal — Avtalsklausul enligt vilken det samlade gårdsstödet tillkommer samordningsföretaget — Tillåtet)

(2018/C 005/11)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Jan Theodorus Arts

Motpart: Veevoederbedrijf Alpuro BV

Domslut

Rådets förordning (EG) nr 73/2009 av den 19 januari 2009 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd för jordbrukare inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare, om ändring av förordningarna (EG) nr 1290/2005, (EG) nr 247/2006 och (EG) nr 378/2007 samt om upphävande av förordning (EG) nr 1782/2003 ska tolkas så, att den inte utgör hinder för en avtalsklausul enligt vilken det stödbelopp som en kalvuppfödare kan göra anspråk på enligt systemet med samlat gårdsstöd tillkommer ett samordningsföretag när överföringen av stödet sker inom ramen för en rad ömsesidiga förmåner och skyldigheter som förhandlats fram av parterna i samordningsavtalet.

([1]) EUT C 279, 01.08.2016.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 9 november 2017 (begäran om förhandsavgörande från Curtea de Apel Cluj – Rumänien) – Teodor Ispas, Anduța Ispas mot Direcția Generală a Finanțelor Publice Cluj

(Mål C-298/16) ([1])

(Begäran om förhandsavgörande — Allmänna unionsrättsliga principer — Rätten till god förvaltning och till försvar — Nationell skattelagstiftning som föreskriver rätten att yttra sig och rätten att bli informerad under ett administrativt skatteförfarande — Beskattningsbeslut avseende mervärdesskatt som nationella skattemyndigheter har meddelat utan att ge den skattskyldige tillgång till den information och till de handlingar som beslutet grundats på)

(2018/C 005/12)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Curtea de Apel Cluj

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Teodor Ispas, Anduța Ispas

Motpart: Direcția Generală a Finanțelor Publice Cluj

Domslut

Den allmänna unionsrättsliga principen om rätten till försvar ska tolkas så, att en enskild i administrativa förfaranden för kontroll och för fastställande av mervärdesskatteunderlaget måste ha möjlighet att på begäran få tillgång till den information och de handlingar som finns i den administrativa akten och som myndigheten beaktar när den ska fatta sitt beslut, om inte mål av allmänintresse motiverar att tillgången till denna information och dessa handlingar begränsas.

([1]) EUT C 314, 29.8.2016.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 9 november 2017 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal da Relação do Porto – Portugal) – António Fernando Maio Marques da Rosa mot Varzim Sol – Turismo, Jogo e Animação, SA

(Mål C-306/16) ([1])

(Begäran om förhandsavgörande — Skydd för arbetstagares hälsa och säkerhet — Direktiv 2003/88/EG — Artikel 5 — Veckovila — Nationell lagstiftning i vilken det föreskrivs minst en vilodag per sjudagarsperiod — Perioder med mer än sex arbetsdagar i följd)

(2018/C 005/13)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Tribunal da Relação do Porto

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: António Fernando Maio Marques da Rosa

Motpart: Varzim Sol – Turismo, Jogo e Animação, SA

Domslut

Artikel 5 i rådets direktiv 93/104/EG av den 23 november 1993 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/34/EG av den 22 juni 2000, och artikel 5 första stycket i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden ska tolkas så, att de inte innebär att den minsta sammanhängande veckovila på 24 timmar som en arbetstagare har rätt till måste ges senast den dag som följer på en period på sex arbetsdagar i följd, utan innebär att veckovilan ska ges inom varje period om sju dagar.

(1) EUT C 326, 5.9.2016.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 9 november 2017 – HX mot europeiska unioners råd

(Mål C-423/16 P) (1)

(Överklagande — Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Restriktiva åtgärder mot Arabrepubliken Syrien — Restriktiva åtgärder mot en person som anges i bilagan till ett beslut — Giltighetstiden av detta beslut förlängs under förfarandet vid Europeiska unionens tribunal — Begäran om justering av talan som framställs under förhandlingen och inte skriftligen i separat handling — Artikel 86 i tribunalens rättegångsregler — Den bulgariska språkversionen — Tribunalens ogiltigförklaring av det ursprungliga beslutet genom vilket den berörda personen har förts in i förteckningen över personer som är föremål för restriktiva åtgärder — Utgång av förlängningsbeslutets giltighetstid — Fråga huruvida föremålet för begäran om justering av ansökan består)

(2018/C 005/14)

Rättegångsspråk: bulgariska

Parter

Klagande: HX (ombud: S. Koev, advokat)

Övrig part i målet: Europeiska unioners råd (ombud: I. Gurov och S. Kyriakopoulou)

Domslut

1) *Punkt 2 i domslutet i den dom som Europeiska unionens tribunal meddelade den 2 juni 2016, HX/rådet (T-723/14, EU:T:2016:332), upphävs.*

2) *Det finns inte längre anledning att döma i saken vad gäller den av HX vid Europeiska unionens tribunal framställda begäran om justering av talan.*

3) *Europeiska unionens råd ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostnader som uppkommit för HX såväl vid tribunalen som vid domstolen.*

(1) EUT C 350, 26.9.2016.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 9 november 2017 – Europeiska kommissionen mot Republiken Grekland

(Mål C-481/16) ([1])

(Fördragsbrott — Statligt stöd — Stöd som förklarats vara olagligt och oförenligt med den inre marknaden — Skyldighet till återkrav — Informationsskyldighet — Underlåtelse att fullgöra skyldighet — Grunder för försvar — Absolut omöjligt att genomföra)

(2018/C 005/15)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: A. Bouchagiar och B. Stromsky)

Svarande: Republiken Grekland (ombud: K. Boskovits och V. Karra)

Domslut

1) *Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 3–5 i kommissionens beslut av den 27 mars 2014 om det statliga stöd SA.34572 (13/C) (f.d. 13/NN) som Grekland har genomfört för Larco General Mining & Metallurgical Company SA och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa beslutet, eller i vart fall genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om åtgärder som vidtagits enligt det beslutet.*

2) *Republiken Grekland ska ersätta rättegångskostnaderna.*

([1]) EUT C 383, 17.10.2016

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 9 november 2017 (begäran om förhandsavgörande från Naczelny Sąd Administracyjny – Polen) – AZ mot Minister Finansów

(Mål C-499/16) ([1])

(Begäran om förhandsavgörande — Beskattning — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artikel 98 — Möjlighet för medlemsstaterna att tillämpa en reducerad skattesats på tillhandahållandet av vissa varor och tjänster — Bilaga III, punkt 1 — Livsmedel — Bakverk — Datum för minsta hållbarhetstid eller sista förbrukningsdatum — Principen om skatteneutralitet)

(2018/C 005/16)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: AZ

Motpart: Minister Finansów

Domslut

Artikel 98 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, ska tolkas så att såvida principen om skatteneutralitet inte åsidosätts – vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera – utgör nämnda bestämmelse inte hinder mot nationell lagstiftning, såsom den som är aktuell i det nationella målet, som för att en reducerad mervärdesskattesats ska tillämpas på färska bakverk endast uppställer ett villkor avseende bakverkens "datum för minsta hållbarhetstid" och "sista förbrukningsdatum".

([1]) EUT C 22, 23.1.2017.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 9 november 2017 (begäran om förhandsavgörande från Administrativen sad Sofia-grad – Bulgarien) – "WIND INNOVATION 1" EOOD, i likvidation mot Direktor na Direktsia "Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika" – Sofia

(Mål C-552/16) ([1])

(Begäran om förhandsavgörande — Beskattning — Gemensamt system för mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Ett bolags upplösning som medför att det avregistreras från mervärdesskatteregistret — Skyldighet att beräkna mervärdesskatten på befintliga tillgångar och betala in den beräknade mervärdesskatten till staten — Upprätthållande eller ändring av lag som var i kraft vid tiden för anslutningen till Europeiska unionen — Artikel 176 andra stycket — Verkan på avdragsrätten — Artikel 168)

(2018/C 005/17)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Administrativen sad Sofia-grad

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: "WIND INNOVATION 1" EOOD, i likvidation

Motpart: Direktor na Direktsia "Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika" – Sofia

Domslut

1) *Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ska tolkas så, att det inte utgör hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken den obligatoriska avregistreringen från mervärdesskatteregistret för ett bolag vars upplösning har beslutats av domstol medför en skyldighet att beräkna den mervärdesskatt som ska betalas eller har betalats på befintliga tillgångar vid tiden för bolagets upplösning och betala in den skatten till staten, under förutsättning att bolaget inte längre utför ekonomiska transaktioner efter sin upplösning.*

2) *Direktiv 2006/112, särskilt artikel 168 i detta, ska tolkas så, att det utgör hinder mot en nationell lagstiftning som den i det nationella målet, enligt vilken den obligatoriska avregistreringen från mervärdesskatteregistret av ett bolag vars upplösning har beslutats av domstol medför – även då bolaget fortsätter att utföra ekonomiska transaktioner under likvidationen – en skyldighet att beräkna den mervärdesskatt som ska betalas eller har betalats på befintliga tillgångar vid upplösningen och betala in den till staten och som därigenom gör avdragsrätten beroende av att denna skyldighet iakttas.*

([1]) EUT C 22, 23.1.2017.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 9 november 2017 (begäran om förhandsavgörande från Cour de cassation – Frankrike) – Tünkers France, Tünkers Maschinenbau GmbH mot Expert France

(Mål C-641/16) ([1])

(Begäran om förhandsavgörande — Insolvensförfaranden — Förordning (EG) nr 1346/2000 — Behörig domstol — Talan om illojal konkurrens som väckts inom ramen för ett insolvensförfarande — Talan har väckts av ett bolag med säte i en annan medlemsstat mot förvärvaren av en verksamhetsgren tillhörig det bolag som omfattas av insolvensförfarandet — Huruvida talan är fristående från insolvensförfarandet eller omedelbart hänförlig till detta förfarande och har ett nära samband med detta)

(2018/C 005/18)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour de cassation

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Tünkers France, Tünkers Maschinenbau GmbH

Motpart: Expert France

Domslut

Artikel 3.1 i rådets förordning (EG) nr 1346/2000 av den 29 maj 2000 om insolvensförfaranden ska tolkas så, att den domstol vid vilken ett insolvensförfarande inletts inte är behörig att pröva en talan om skadeståndsansvar för illojal konkurrens, genom vilken förvärvaren av en verksamhetsgren som förvärvats inom ramen för insolvensförfarandet klandras för att felaktigt ha uppgett sig ha en exklusiv rätt till återförsäljning av varor som tillverkats av gäldenären.

([1]) EUT C 70, 6.3.2017.

Domstolens beslut (tredje avdelningen avdelningen) av den 26 oktober 2017 (begäran om förhandsavgörande av Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel – Belgien) – brottmål mot Wamo BVBA, Luc Cecile Jozef Van Mol

(Mål C-356/16) ([1])

(Begäran om förhandsavgörande — Artikel 99 i domstolens rättegångsregler — Direktiv 2005/29/EG — Otillbörliga affärsmetoder — Nationella bestämmelser om förbud mot reklam för plastikkirurgi och icke-kirurgiska kosmetiska ingrep)

(2018/C 005/19)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel

Part i brottmålet vid den nationella domstolen

Wamo BVBA, Luc Cecile Jozef Van Mol

Avgörande

Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenter på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 (direktiv om otillbörliga affärsmetoder) ska tolkas så, att det inte utgör hinder för nationella bestämmelser – såsom dem som är aktuella i det nationella målet – som verkar för skydd av folkhälsan och värdighet och integritet inom yrkeskårerna plastikkirurg och läkare som utför kosmetiska ingrepp genom att förbjuda fysiska och juridiska personer att sprida reklam för plastikkirurgi och icke-kirurgiska kosmetiska ingrepp.

(1) EUT C 335, 12.9.2016.

Domstolens beslut (sjätte avdelningen) av den 24 oktober 2017 (begäran om förhandsavgörande från Cour d'appel de Colmar – Frankrike) – brottmål mot Belu Dienstleistung GmbH & Co KG, Stefan Nikless

(Mål C-474/16) (1)

(Begäran om förhandsavgörande — Artikel 99 i domstolens rättegångsregler — Identiska tolkningsfrågor — Samordning av de sociala trygghetssystemen — Förordning (EG) nr 883/2004 — Tillämplig lagstiftning — A1- Intyg — Bevisvärde)

(2018/C 005/20)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour d'appel de Colmar

Part i brottmålet vid den nationella domstolen

Belu Dienstleistung GmbH & Co KG, Stefan Nikless

Ytterligare delatagare i rättegången: Syndicat Prism'emploi, Union départementale CGT du Bas-Rhin, Union de recouvrement des cotisations de sécurité sociale et d'allocations familiales d'Alsace (Urssaf), som har trätt i stället för Urssaf du Bas-Rhin

Avgörande

Artikel 19 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 987/2009 av den 16 september 2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen ska tolkas så, att ett A 1-intyg, som utfärdats av den institution som har utsetts av den behöriga myndigheten i en medlemsstat i enlighet med artikel 12.1 och 12.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen, är bindande för såväl institutioner som ansvarar för social trygghet i den medlemsstat där arbetet utförs som för domstolarna i denna medlemsstat även när dessa konstaterar att de villkor under vilka den berörde arbetstagaren utövar sin verksamhet uppenbart inte omfattas av det materiella tillämpningsområdet för nämnda bestämmelse i förordning nr 883/2004.

(1) EUT C 441, 28.11.2016.

Domstolens beslut (åttonde avdelningen) av den 24 oktober 2017 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Italien) – Hitachi Rail Italy Investments Srl (C-655/16), Finmeccanica SpA (C-656/16) mot Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

(Förenade målen C-655/16 och C-656/16) ([1])

(Begäran om förhandsavgörande — Artikel 99 i domstolens rättegångsregler — Bolagsrätt — Direktiv 2004/25/EG — Offentliga uppköpserbjudanden — Artikel 5.4 andra stycket — Möjlighet att ändra priset under vissa bestämda omständigheter och i enlighet med tydligt fastställda kriterier — Nationell lagstiftning enligt vilken det föreskrivs en möjlighet för tillsynsmyndigheten att höja priset på ett offentligt uppköpserbjudande i fall av otillåten samverkan mellan budgivaren och säljaren)

(2018/C 005/21)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Hitachi Rail Italy Investments Srl (C-655/16), Finmeccanica SpA (C-656/16)

Motpart: Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

Ytterligare deltagare i rättegången: Amber Capital Italia Sgr SpA, Amber Capital Uk Llp, Bluebell Partners Limited, Elliot International Lp, The Liverpool Limited Partnership, Elliot Associates L.P.

Avgörande

Artikel 5.4 andra stycket i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/25/EG av den 21 april 2004 om uppköpserbjudanden ska tolkas så, att den inte utgör hinder för en nationell lagstiftning som den som är aktuell i det nationella målet, enligt vilken det är tillåtet för den nationella tillsynsmyndigheten att höja priset i ett uppköpserbjudande i fall av ”otillåten samverkan”, utan att det preciseras vilka specifika beteenden som kännetecknar detta begrepp, såvitt tolkningen av begreppet kan utläsas av nämnda lagstiftning på ett tillräckligt klart, precist och förutsägbart sätt med anlitande av de tolkningsmetoder som är erkända i nationell rätt.

([1]) EUT C 121, 18.4.2017

Domstolens beslut (åttonde avdelningen) av den 26 oktober 2017 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Judicial da Comarca de Braga – Portugal) – Caixa Económica Montepio Geral mot Carlos Samuel Pimenta Marinho m.fl.

(Mål C-333/17) ([1])

(Begäran om förhandsavgörande — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Artiklarna 21 och 38 — Icke-diskriminering — Konsumentskydd — Avtal om banklån — Avsaknad av fråga angående andra unionsrättsliga bestämmelser än de som återfinns i stadgan om de grundläggande rättigheterna — Uppenbart att domstolen saknar behörighet)

(2018/C 005/22)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Tribunal Judicial da Comarca de Braga

Parter i målet vid den nationella domstolen

Utmätningsborgenär: Caixa Económica Montepio Geral

Utmätningsgäldenärer: Carlos Samuel Pimenta Marinho, Maria de Lurdes Coelho Pimenta Marinho, Daniel Pimenta Marinho, Vera da Conceição Pimenta Marinho

Avgörande

Det är uppenbart att Europeiska unionens domstol saknar behörighet att besvara den fråga som har ställts av Tribunal Judicial da Comarca de Braga (Distriktsdomstol i Braga, Portugal).

([1]) EUT C 256, 7.8.2017.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Frankfurt am Main (Tyskland) den 18 augusti 2017 – Thomas Krauss mot TUIfly GmbH

(Mål C-500/17)

(2018/C 005/23)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Frankfurt am Main

Parter i målet vid den hänskjutande domstolen

Kärande: Thomas Krauss

Svarande: TUIfly GmbH

Genom beslut av den 28 september 2017 har domstolen avskrivit målet från vidare handläggning.

Överklagande ingett den 24 augusti 2017 av Uniwersytet Wrocławski av det beslut som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 13 juni 2017 i mål T-137/16, Uniwersytet Wrocławski mot Genomförandeorganet för forskning (REA)

(Mål C-515/17 P)

(2018/C 005/24)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Klagande: Uniwersytet Wrocławski (ombud: advokaterna A. Krawczyk-Giehsmann och K. Szarek)

Övrig part i målet Genomförandeorganet för forskning (REA)

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— upphäva det överklagade beslutet

— slå fast att talan väckts på ett korrekt sätt, och

— förplikta Genomförandeorganet för forskning (REA) att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Den första grunden avser ett åsidosättande av artikel 19 i stadgan för Europeiska unionens domstol. Inom ramen för denna grund har klaganden gjort gällande att tribunalens tillämpning av denna bestämmelse var felaktig och stred mot proportionalitetsprincipen och subsidiaritetsprincipen, eftersom den inte beaktade att rättsförhållandet mellan *radca prawny* (rättsliga företrädaren för högskolan) och högskolan grundar sig på oberoende och jämlikhet mellan parterna samt att yrket *radca prawny* i det polska rättssystemet kännetecknas av oberoende och avsaknad av underordnande i förhållande till tredje parter och är ett yrke som innebär ett allmänt förtroende.

Den andra grunden avser ett åsidosättande av artikel 119 i domstolens rättegångsregler av den 23 april 2015. Inom ramen för denna grund har klaganden gjort gällande att tribunalens motivering av beslutet var otillräcklig, eftersom tribunalen formulerade sig abstrakt i det överklagade beslutet och tribunalens slutsatser inte grundade sig på faktiska omständigheter i förevarande mål, vilket i betydande utsträckning minskade klagandens möjlighet till ett effektivt försvar.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungern) den 22 september 2017 – Alekszij Torubarov mot Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

(Mål C-556/17)

(2018/C 005/25)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Alekszij Torubarov

Motpart: Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

Tolkningsfrågor

Ska artikel 46.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU ([1]) av den 26 juni 2013 om gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd, jämförd med artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, tolkas på så sätt att ungerska domstolar har rätt att ändra förvaltningsbeslut genom vilka behöriga myndigheter på asylområdet nekar sökande internationellt skydd, samt har rätt att bevilja ett sådant skydd?

([1]) EUT L 180, 2013, s. 60.

Överklagande ingett den 22 september 2017 av Republiken Polen av det beslut som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 13 juni 2017 i mål T-137/16, Uniwersytet Wrocławski mot Agencja Wykonawcza ds. Badań Naukowych (REA)

(Mål C-561/17 P)

(2018/C 005/26)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Klagande: Republiken Polen (ombud: B. Majczyna)

Övriga parter i målet: Uniwersytet Wrocławski och Agencja Wykonawcza ds. Badań Naukowych (REA)

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— upphäva det beslut som Europeiska unionens tribunal (åttonde avdelningen) antog den 13 juni 2017 i mål Uniwersytet Wrocławski/Agencja Wykonawcza ds. Badań Naukowych (REA), T-137/16 i dess helhet,

— återförvisa målet till tribunalen för ett nytt avgörande,

— förplikta vardera part att bära sina rättegångskostnader, och

— fördela målet på den stora avdelningen enligt artikel 16 tredje stycket i domstolens stadga.

Grunder och huvudargument

Republiken Polen har för det första gjort gällande att det överklagade beslutet innebär ett åsidosättande av artikel 19 tredje och fjärde stycket i domstolens stadga eftersom grunderna för detta är felaktiga. Det överklagade beslutet stöder sig på unionsdomstolarnas rättspraxis, enligt vilken kravet på juristers oberoende, enligt artikel 19 i domstolens stadga, ovillkorligen härrör från brister i arbetsförhållandet mellan jurister och deras klienter. Enligt Republiken Polens uppfattning vilar denna tolkning av domstolens rättspraxis på en felaktig grund och bör ses över.

Det överklagade beslutet, som grundar sig på unionsdomstolarnas hittillsvarande rättspraxis, går dessutom utanför de gränser som fastställs genom denna rättspraxis. I det överklagade beslutet är kravet på oberoende nämligen inte enbart relaterat till brister i arbetsföhållanden utan även till brister i civilrättsliga förhållanden och brister avseende risker i juristers yrkesutövning vars effekter inte har uttryckts genom något rättsligt yttrande.

Resultatet av detta tillvägagångssätt går långt utöver att begränsa rätten till skydd vid unionsdomstolarna. Denna begränsning är baserad på många oklarheter och godtyckliga kriterier, och saknar något uttryckligt stöd i unionsrättsliga bestämmelser eller något begripligt mål.

Republiken Polen har för det andra gjort gällande att det överklagade beslutet innebär ett åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen. Det överklagade beslutet introducerar nya, brett definierade premisser om befullmäktigades oberoende, gällande brister avseende risker i yrkesmiljön, vilka inte ger någon vägledning för hur bedömningen ska genomföras. Detta resultat är inte fastställt eller har valts genom att fullmakten uppfyller villkoren om oberoende och detta klagomål ska således tillåtas.

Republiken Polen har för det tredje gjort gällande att det överklagade beslutets motivering är otillräcklig för att kunna förstå skälen till beslutet, varigenom domstolen medgav att fullmakten inte uppfyllde kraven på oberoende och förkastade dess underskrift till följd av klagomålet.

Domstolen förklarade i synnerhet inte varför förhållandet mellan fullmkaten och Wrocławs universitet som bör jämställas med arbetsförhållandet trots bristen på underordning. Domstolen har dessutom underlåtit att förklara, av vilka skäl överhuvudtaget detta har beviljats andra än de relaterade till fördelarna med rättshjälp. Domstolen har inte heller förklarat, såsom vad gäller civilrättsliga avtal hur begreppet arbetsmiljö bör tolkas och vilka slags effekter denna medför för fullmakten. Genom det överklagade beslutet framgår dessutom inte vilka slags risker som är hänförliga till denna typ av avtal eller beror på begränsningen av oberoendet, enligt vilket det blir nödvändigt att ogiltigförklara fullmakten.

Överklagande ingett den 4 oktober 2017 av ADR Center SpA av den dom som tribunalen (första avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 20 juli 2017 i mål T-644/14, ADR Center SpA mot Europeiska kommissionen

(Mål C-584/17 P)

(2018/C 005/27)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: ADR Center SpA (ombud: A. Guillerme, avocate, och T. Bontinck, avocat)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— upphäva den dom som tribunalen meddelade den 20 juli 2017, ADR mot kommissionen (T-644/14),

— ogiltigförklara kommissionens beslut K(2014) 4485 slutlig av den 27 juni 2014 om återkrav på en del av det finansiella stöd som klaganden har erhållit,

— när den avgör målet, bifalla de yrkanden som sökanden anfört vid förstainstansrätten, och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna i förevarande överklagande, inklusive klagandens rättegångskostnader vid domstolen och vid tribunalen.

Grunder och huvudargument

1) Tribunalen har gjort en felaktig rättstillämpning vid tolkningen av principen för unionens finansiella stöd, enligt vilken unionen endast kan bevilja stöd för faktiskt uppkomna kostnader.

Klaganden anser att Europeiska unionens tribunal tillämpade en särskilt strikt tolkning av principen vilket är oförenligt med domstolens tidigare praxis och med den europeiska lagstiftarens vilja.

2) Tribunalen har gjort en felaktig rättstillämpning vid tolkningen av artikel 299 FEUF, artikel 79 i EU:s budgetförordning ([1]), artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och av domstolens praxis.

Klaganden anser att tribunalen har gjort en felaktig tolkning av artikel 299 FEUF och artikel 79.2 i budgetförordningen genom att ge kommissionen befogenhet att utfärda verkställbara betalningskrav vid avtalsfrågor. Den överklagande domen är vidare oförenlig med domstolens praxis i målet Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro AE/kommissionen. Klaganden gör slutligen gällande att effektiviseringen av åtgärderna enligt artikel 272 FEUF drastiskt har minskat för bidragsmottagaren då Europeiska kommissionen kan besluta att vidta åtgärder för verkställbar indrivning innan slutlig dom av behörig domstol.

([1]) Europaparlamentets och Rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT 2012, L 298, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Raad van State (Nederländerna) den 6 oktober 2017 – Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, I mot D.

(Mål C-586/17)

(2018/C 005/28)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Raad van State

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, I

Motpart: D.

Tolkningsfrågor

1) a. Utgör artikel 46.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU ([1]) av den 26 juni 2013 om gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd (omarbetning) … , jämförd med artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, hinder för ett system där en förvaltningsdomstol i första instans i asylärenden vid bedömningen av ett överklagande i princip inte får beakta ett asylskäl som en utlänning anför för första gången i det överklagandet?

   b. Har det därvid betydelse huruvida det asylskäl som anförs är ett helt nytt asylskäl, det vill säga en grund för att begära internationellt skydd som grundas på fakta och omständigheter som tillkommit efter den beslutande myndighetens beslut angående ansökan om internationellt skydd, eller ett inte tidigare anfört asylskäl, det vill säga en grund för att begära internationellt skydd som grundas på fakta och omständigheter som uppkom före den beslutande myndighetens beslut angående ansökan om internationellt skydd och som en utlänning, trots att han kände till dessa fakta och omständigheter, underlåtit att lägga fram redan under det förvaltningsrättsliga stadiet av förfarandet?

   c. Har det därvid betydelse huruvida asylskälet anförs inom ramen för ett överklagande vid en förvaltningsdomstol i första instans i asylärenden av ett beslut från den beslutande myndigheten angående en första eller en efterföljande ansökan om internationellt skydd?

2) Om fråga 1a besvaras jakande, utgör unionsrätten hinder även för möjligheten för en förvaltningsdomstol i första instans i asylärenden att hänskjuta prövningen av ett asylskäl som anförs för första gången i ett överklagande till en ny prövning vid den beslutande myndigheten, för att på så sätt garantera att principen om god rättsskipning iakttas eller oacceptabla förseningar undviks?

([1]) EUT L 180, 2013, s. 60

Överklagande ingett den 9 oktober 2017 av Konungariket Spanien av den dom som tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 20 juli 2017 i mål T-143/15, Konungariket Spanien mot Europeiska kommissionen

(Mål C-588/17 P)

(2018/C 005/29)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Klagande: Konungariket Spanien (ombud: M. J. García-Valdecasas Dorrego)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— bifalla överklagandet och delvis upphäva den dom som tribunalen meddelade den 20 juli 2017 i mål T 143/15, Konungariket Spanien mot Europeiska kommissionen (EU:T:2017:534), i den del som rör den finansiella korrigering som påförts Konungariket Spanien och innebar undantagande från unionsfinansiering av vissa betalningar som verkställts av medlemsstaterna inom ramen för Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och inom ramen för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) (EUT L 16, 2015, s. 33), avseende begreppen naturbetingade nackdelar och åtgärder för miljövänligt jordbruk i programmet för landsbygdsutveckling i den autonoma regionen Kastilien och Leon, **vad beträffar ett belopp på sammanlagt 1 793 798,22 euro, vilket motsvarar den del av stödet som beviljats områden med naturbetingade nackdelar**, och

— i domen i målet om överklagande ogiltigförklara kommissionens genomförandebeslut (EU) 2015/103 av den 16 januari 2015 om undantagande från unionsfinansiering av vissa betalningar som verkställts av medlemsstaterna inom ramen för Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och inom ramen för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) (EUT L 16, 2015, s. 33), avseende **begreppen naturbetingade nackdelar och åtgärder för miljövänligt jordbruk i programmet för landsbygdsutveckling i den autonoma regionen Kastilien och Leon, vad beträffar ett belopp på sammanlagt 1 793 798,22 euro, vilket motsvarar den del av stödet som beviljats områden med naturbetingade nackdelar**.

Grunder och huvudargument

1. Uppenbar missuppfattning av de faktiska omständigheterna

En uppenbar missuppfattning av de faktiska omständigheterna har skett i den överklagade domen enligt följande. 1) En överenskommelse hade nåtts vid förlikningsorganet angående på vilken grund den finansiella korrigeringen skulle tillämpas, vilket Konungariket Spanien hade angett i ansökan i målet vid tribunalen och styrkt. 2) Konungariket Spanien hade styrkt hur grovfoderarealer där det inte går några djur kunde komma att omfattas av tillämpningsområdet för de omtvistade åtgärderna och därigenom kunde komma att påverkas av de av kommissionen påförda korrigeringarna.

2. Felaktig rättstillämpning med avseende på vilken omfattning värdet av förlikningsorganets överenskommelser har, vilket utgör ett uppenbart åsidosättande av principen om god förvaltning och principen om lojalt samarbete

Tribunalens resonemang innehåller en felaktig rättstillämpning, eftersom tribunalen bortsåg från att partiella överenskommelser som nås mellan kommissionen och en medlemsstat inför förlikningsorganet har ett värde och är effektiva. Vidare åsidosatte tribunalen på ett uppenbart sätt principen om god förvaltning och principen om lojalt samarbete genom sitt resonemang som legitimerar att en administration ensidigt och utan några förklaringar kan bryta mot överenskommelser som den nått med en medlemsstat i ett förlikningsförfarande, vilket enligt lagstiftningen har inrättats just för att medlemsstaterna och kommissionen ska kunna nå en överenskommelse.

3. Felaktig rättstillämpning bestående i att den överklagade domen är bristfälligt motiverad

Tribunal underlät att pröva punkt III.2.3 i ansökan, där Konungariket Spanien hade åberopat att kommissionen hade åsidosatt artikel 31.2 i förordning nr 1290/2005 ([1]) och proportionalitetsprincipen, genom att i underlaget för att tillämpa den finansiella korrigeringen inkludera mottagare av stöd till områden med naturbetingade nackdelar där det inte fanns några grovfoderarealer.

4. Felaktig rättstillämpning med avseende på räckvidden av artikel 31.2 i förordning nr 1290/2005 av domstolskontrollen av proportionalitetsprincipen samt åsidosättande av principen om god rättskipning

Tribunalen gjorde inte den domstolskontroll som krävs enligt artikel 31.2 i förordningen enligt proportionalitetsprincipen och som består i att fastställa huruvida medlemsstaten har uppfyllt sin skyldighet att visa att kommissionen har begått ett misstag vad beträffar de finansiella konsekvenserna av överträdelsen. Tribunalen underlät även att pröva den bevisning som åberopats av Konungariket Spanien för att visa att kommissionen hade begått ett misstag.

Tribunalens resonemang utgjorde ett åsidosättande av principen om god rättskipning, eftersom det inte beaktade att Konungariket Spanien hade fastställt antalet jordbruksföretag som var skyldiga att genomföra en kreatursinventering och eftersom det gick utöver ramen för tvisten såsom den fastställts av parterna.

(1) Rådets förordning (EG) nr 1290/2005 av den 21 juni 2005 om finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitiken (upphävd) (EUT L 209, 2005, s. 1).

Talan väckt den 16 oktober 2017 – Europeiska kommissionen mot Konungariket Spanien

(Mål C-599/17)

(2018/C 005/30)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: J. Rius och T. Scharf)

Svarande: Konungariket Spanien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt kommissionens genomförandedirektiv (EU) 2015/2392 av den 17 december 2015 om Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 ([1]) vad gäller rapportering till behöriga myndigheter av faktiska eller potentiella överträdelser av den förordningen ([2]), genom att inte före den 3 juli 2016 anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om sådana åtgärder, och

— förplikta Konungariket Spanien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för införlivande av kommissionens genomförandedirektiv (EU) 2015/2392 med den nationella rättsordningen löpte ut den 3 juli 2016.

(1) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 av den 16 april 2014 om marknadsmissbruk (marknadsmissbruksförordning) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG och kommissionens direktiv 2003/124/EG, 2003/125/EG och 2004/72/EG (EUT L 173, 2014, s. 1).

(2) EUT L 332, 2015, s. 126.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Högsta förvaltningsdomstolen (Sverige) den 24 oktober 2017 – Skatteverket / Memira Holding AB

(Mål C-607/17)

(2018/C 005/31)

Rättegångsspråk: svenska

Hänskjutande domstol

Högsta förvaltningsdomstolen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Skatteverket

Svarande: Memira Holding AB

Tolkningsfrågor

1) Ska det vid bedömningen av om en förlust i ett dotterbolag i en annan medlemsstat är slutlig i den mening som avses i bl.a. rättsfallet A (C-123/11, ECLI:EU:C:2013:84) – och moderbolaget därmed får dra av förlusten med stöd av artikel 49 FEUF – beaktas att det enligt reglerna i dotterbolagsstaten finns begränsningar i möjligheten för andra subjekt än förlustsubjektet självt att dra av förlusten?

2) Om en sådan begränsning som avses i fråga 1 ska beaktas, ska hänsyn då tas till om det i det aktuella fallet rent faktiskt finns något annat subjekt i dotterbolagsstaten som hade kunnat dra av förlusterna om detta hade varit tillåtet där

---

Begäran om förhandsavgörande framställd av Högsta förvaltningsdomstolen (Sverige) den 24 oktober 2017 – Skatteverket / Holmen AB

(Mål C-608/17)

(2018/C 005/32)

Rättegångsspråk: svenska

Hänskjutande domstol

Högsta förvaltningsdomstolen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Skatteverket

Svarande: Holmen AB

Tolkningsfrågor

1) Förutsätter den rätt – som följer av bl.a. rättsfallet Marks & Spencer (C-446/03, ECLI:EU:C:2005:763) – för ett moderbolag i en medlemsstat att med stöd av artikel 49 FEUF få dra av slutliga förluster i ett dotterbolag i en annan medlemsstat att dotterbolaget ägs direkt av moderbolaget?

2) Ska en förlust anses vara slutlig även till den del den, som en följd av reglerna i dotterbolagsstaten, inte har kunnat kvittas mot vinster som har uppkommit där under ett visst år utan i stället har fått föras vidare för att eventuellt kunna dras av ett kommande år?

3) Ska det vid bedömningen av om en förlust är slutlig beaktas att det enligt reglerna i dotterbolagsstaten finns begränsningar i möjligheten för andra subjekt än förlustsubjektet självt att dra av förlusten?

4) Om en sådan begränsning som avses i fråga 3 ska beaktas, ska hänsyn då tas till i vilken utsträckning begränsningen rent faktiskt har lett till att någon del av förlusterna inte har kunnat kvittas mot vinster som har uppkommit hos ett annat subjekt?

TRIBUNALEN

Tribunalens dom av den 16 november 2017 – USFSPEI mot parlamentet och rådet

(Mål T-75/14) ([1])

(Talan om ogiltigförklaring — Tidsfrist för väckande av talan — Avvisning — Utomobligatoriskt skadeståndsansvar — Reform av tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren — Förordning (EU, Euratom) nr 1023/2013 — Felaktigheter som förekommit under förfarandet för att anta rättsakter — Samråd med kommittén för tjänsteföreskrifterna och fackföreningarna har inte skett — En tillräckligt klar överträdelse av en rättsregel som syftar till att ge enskilda rättigheter)

(2018/C 005/33)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Union syndicale fédérale des services publics européens et internationaux (USFSPEI) (Bryssel, Belgien) (ombud: inledningsvis advokaterna J.-N. Louis och D. de Abreu Caldas, därefter advokaten J.-N. Louis)

Svarande: Europaparlamentet (ombud: A. Troupiotis och E. Taneva) och Europeiska unionens råd (ombud: inledningsvis M. Bauer och A. Bisch, därefter M. Bauer och M. Veiga).

Part som intervenerat till stöd för svaranden: Europeiska kommissionen (ombud: inledningsvis G. Gattinara och J. Currall, därefter G. Gattinara och G. Berscheid)

Saken

Dels en talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av artikel 1.27, 1.32, 1.46, 1.61, 1.64 b, 1.65 b och 1.67 d i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 1023/2013 av den 22 oktober 2013 om ändring av tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen och anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen (EUT L 287, 2013, s. 15), dels en talan enligt artikel 268 FEUF om skadestånd för den skada som sökanden påstår sig ha lidit till följd av att förordning nr 1023/2013 antagits i strid med överenskommelsen om 2004 års reform, artiklarna 12 och 27 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, artikel 10 i tjänsteföreskrifterna och det samrådsförfarande som föreskrivs i rådets beslut av den 23 juni 1981

Domslut

1) *Talan ogillas.*

2) *Union syndicale fédérale des services publics européens et internationaux (USFSPEI) ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Europaparlamentet och Europeiska unionens råd.*

3) *Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader.*

([1]) EUT C 194, 24.6.2014.

Tribunalens dom av den 14 november 2017 – Alfamicro mot kommissionen

(Mål T-831/14) ([1])

(Skiljedomsklausul — Bidragsavtal som ingåtts i enlighet med ramprogrammet för konkurrenskraft och innovation (2007 – 2013) — Revisionsrapport — Bidragsberättigande kostnader — Återbetalning av utbetalda belopp — Proportionalitet — Berättigade förväntningar — Rättssäkerhet — Principen om god förvaltning — Motiveringsskyldighet — Justering av yrkanden under rättegången — Kvittning av fordringar — Genkäromål — Dröjsmålsränta)

(2018/C 005/34)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Sökande: Alfamicro – Sistemas de computadores, Sociedade Unipessoal, Lda. (Cascais, Portugal) (ombud: inledningsvis advokaterna G. Gentil Anastácio, D. Pirra Xarepe och L. Rodrigues Carvalho, därefter advokaterna G. Gentil Anastácio och D. Pirra Xarepe)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: J. Estrada de Solà och P. Guerra e Andrade)

Saken

Talan enligt artikel 272 FEUF om fastställande av att kommissionen inte har den fordran gentemot sökanden som den anser sig ha på grundval av bidragsavtal nr 238882 om unionsfinansiering av projektet ”Save Energy”, vilket ingåtts i enlighet med ramprogrammet för konkurrenskraft och innovation (2007–2013) som inrättats genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 1639/2006/EG av den 24 oktober 2006 (EUT L 310, 2006, s. 15), och ett genkäromål om förpliktande för sökanden att återbetala det bidrag som utbetalats utan grund i enlighet med det nämnda ramavtalet.

Domslut

1) *Den talan som väckts av Alfamicro – Sistemas de computadores, Sociedade Unipessoal, Lda. Ogillas.*

2) *Alfamicro – Sistemas de computadores, Sociedade Unipessoal, Lda. ska till Europeiska kommissionen betala ett belopp på 277 849,93 euro, jämte 26,88 euro i ränta per dag från och med den 20 juni 2015 till dess att full betalning erlagts.*

3) *Alfamicro – Sistemas de computadores, Sociedade Unipessoal, Lda. ska ersätta rättegångskostnaderna.*

([1]) EUT C 73, 2.3.2015.)

Tribunalens dom av den 10 november 2017 – Icap m.fl. mot kommissionen

(Mål T-180/15) ([1])

(Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Sektorn för räntederivat i yen — Beslut i vilket sex överträdelser konstateras av artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet — Manipulation av interbankreferensräntorna JPY LIBOR och Euroyen TIBOR — Konkurrensbegränsning genom syfte — En mäklares deltagande i överträdelserna — Förlikningsförfarande i hybridform — Principen om oskuldspresumtion — Principen om god förvaltning — Böter — Grundbelopp — Exceptionell justering — Artikel 23.2 i förordning (EG) nr 1/2003 — Motiveringsskyldighet)

(2018/C 005/35)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Icap plc (London, Förenade kungariket), Icap Management Services Ltd, (London) och Icap New Zealand Ltd, (Wellington, Nya Zeeland) (ombud: advokaterna C. Riis-Madsen och S. Frank)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: V. Bottka, B. Mongin och J. Norris-Usher)

Saken

Ansökan enligt artikel 263 FEUF om, i första hand, ogiltigförklaring av kommissionens beslut C(2015) 432 final av den 4 februari 2015 om ett förfarande enligt artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet (ärende AT.39861 – Räntederivat i yen) och, i andra hand, nedsättning av de bötesbelopp som sökandena ålagts genom nämnda beslut.

Domslut

1) *Artikel 1 a i kommissionens beslut C(2015) 432 final av den 4 februari 2015 om ett förfarande enligt artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet (ärende AT.39861 – Räntederivat i yen) ogiltigförklaras, i den del den avser perioden efter den 22 augusti 2007.*

2) *Artikel 1 b i beslut C(2015) 432 final ogiltigförklaras.*

3) *Artikel 1 d i beslut C(2015) 432 final ogiltigförklaras, i den del den avser perioden den 5 mars till den 27 april 2010.*

4) *Artikel 1 e i beslut C(2015) 432 final ogiltigförklaras, i den del den avser perioden före den 18 maj 2010.*

5) *Artikel 1 f i beslut C(2015) 432 final ogiltigförklaras, i den del den avser perioden före den 18 maj 2010.*

6) *Artikel 2 i beslut C(2015) 432 final ogiltigförklaras.*

7) *Talan ogillas i övrigt.*

8) *Icap plc, Icap Management Services Ltd och Icap New Zealand Ltd ska bära en fjärdedel av sina rättegångskostnader.*

9) *Kommissionen ska bära sina rättegångskostnader och ersätta tre fjärdedelar av de rättegångskostnader som uppkommit för Icap, Icap Management Services och Icap New Zealand.*

([1]) EUT C 245, 27.7.2015.

Tribunalens dom av den 16 november 2017 – European Dynamics Luxembourg m.fl. mot EBA

(Mål T-229/15) ([1])

(Offentlig upphandling av tjänster — Upphandlingsförfarande — Tillhandahållande av tillfällig personal för IT-relaterade tjänster — Beslut att inte anta en anbudsgivares anbud — Motiveringsskyldighet — Uppenbart oriktig bedömning)

(2018/C 005/36)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: European Dynamics Luxembourg SA (Luxemburg, Luxemburg), Evropaïki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Aten, Grekland) och European Dynamics Belgium SA (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaterna I. Ampazis, M. Sfyri, C.-N. Dede och D. Papadopoulou, därefter advokaterna M. Sfyri, C.-N. Dede och D. Papadopoulou)

Svarande: Europeiska bankmyndigheten (EBA) (ombud: J. Overett Somnier, J. Mifsud och S. Giordano, biträdda av advokaterna H.-G. Kamann och A. Dritsa)

Saken

Talan dels enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av EBA:s beslut av den 2 mars 2015 om avslag på sökandenas anbud som svar på det selektiva upphandlingsförfarandet EBA/2014/06/OPS/SER/RT, såvitt gäller de1 1, med rubriken ”Tillhandahållande av tillfällig personal: tillfällig personal på IT-området”, dels en talan enligt artikel 268 FEUF med yrkande om ersättning med 300 000 euro jämte ränta för den skada som sökandena påstår sig ha lidit på grund av detta beslut, genom förlusten av möjligheten att kunna rangordnas på första plats i prioritetsordningen i upphandlingsförfarandet.

Domslut

1) *Talan ogillas.*

2) *European Dynamics Luxembourg SA, Evropaïki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE och European Dynamics Belgium SA ska ersätta rättegångskostnaderna.*

([1]) EUT C 262, 10.8.2015.

Tribunalens dom av den 8 november 2017 – Klymenko mot rådet

(Mål T-245/15) ([1])

(Gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken — Restriktiva åtgärder som vidtagits med hänsyn till situationen i Ukraina — Frysning av tillgångar — Förteckning över de personer, enheter och organ som omfattas av frysningen av penningmedel och ekonomiska resurser — Bibehållandet av sökandens namn i förteckningen — Motiveringsskyldighet — Rättslig grund — Uppenbart oriktig bedömning — Rätten till försvar — Rätten till egendom — Rätt till anseende — Proportionalitet — Skydd för de grundläggande rättigheterna vilket motsvarar det som garanteras inom unionen — Invändning om rättsstridighet)

(2018/C 005/37)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Oleksandr Viktorovych Klymenko (Moskva, Ryssland) (ombud: inledningsvis B. Kennelly, QC, J. Pobjoy, barrister, och R. Gherson, solicitor, därefter B. Kennelly, J. Pobjoy, R. Gherson och T. Garner, solicitor, och slutligen advokaten M. Phelippeau)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: A. Vitro och J.-P. Hix)

Saken

Talan som väckts med stöd av artikel 263 FEUF och som avser ogiltigförklaring av för det första rådets beslut (Gusp) 2015/364 av den 5 mars 2015 om ändring av beslut 2014/119/Gusp om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina (EUT L 62, 2015, s. 25), och av rådets genomförandeförordning (EU) 2015/357 av den 5 mars 2015 om genomförande av förordning (EU) nr 208/2014 om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina (EUT L 62, 2015, s. 1), och, för det andra, rådets beslut (Gusp) 2016/318 av den 4 mars 2016 om ändring av beslut 2014/119/Gusp om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina (EUT L 60, 2016, s. 76), och av rådets genomförandeförordning (EU) 2016/311 av den 4 mars 2016 om genomförande av förordning (EU) nr 208/2014 om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina (EUT L 60, 2016, s. 1) och, för det tredje, rådets beslut (Gusp) 2017/381 av den 3 mars 2017 om ändring av beslut 2014/119/Gusp om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina (EUT L 58, 2017, s. 34), och av rådets genomförandeförordning (EU) 2017/374 av den 3 mars 2017 om genomförande av förordning (EU) nr 208/2014 om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina (EUT L 58, 2017, s. 1), i den mån sökandens namn har bibehållit i förteckningen över de personer, enheter och organ som omfattas av de restriktiva åtgärderna.

Domslut

1) *Talan ogillas.*

2) *Oleksandr Viktorovych Klymenko ska ersätta rättegångskostnaderna.*

([1]) EUT C 302, 14.9.2015.

Tribunalens dom av den 8 november 2017 – Ivanyushchenko mot rådet

(Mål T-246/15) ([1])

(Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Restriktiva åtgärder som vidtagits med hänsyn till situationen i Ukraina — Frysning av tillgångar — Förteckning över de personer, enheter och organ som omfattas av frysningen av penningmedel och ekonomiska resurser — Bibehållande av sökandens namn i förteckningen — Uppenbart oriktig bedömning)

(2018/C 005/38)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Yuriy Volodymyrovych Ivanyushchenko (Yenakievo, Ukraina) (ombud: B. Kennelly, QC, J. Pobjoy, barrister, R. Gherson och T. Garner, solicitors)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: J. P. Hix och N. Rouam, därefter J. P. Hix och P. Mahnič Bruni)

Saken

Ansökan, grundad på artikel 263 FEUF, om ogiltigförklaring av, för det första rådets beslut (Gusp) 2015/364 av den 5 mars 2015 om ändring av beslut 2014/119 om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina (EUT L 62, 2015, s. 25) och rådets genomförandeförordning (EU) 2015/357 av den 5 mars 2015 om genomförande av förordning nr 208/2014 om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina, och, för det andra, rådets beslut (Gusp) 2016/318 av den 4 mars 2016 om ändring av beslut 2014/119 om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina (EUT L 60, 2016, s. 76) och rådets genomförandeförordning (EU) 2016/311 av den 4 mars 2016 om genomförande av förordning nr 208/2014 om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina (EUT L 60, 2016, s. 1), i den del sökandens namn har behållits i förteckningen över de personer, enheter och organ på vilka dessa restriktiva åtgärder ska tillämpas.

Domslut

1) *Rådets beslut (Gusp) 2015/364 av den 5 mars 2015 om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina och rådets genomförandebeslut (EU) 2015/357 av den 5 mars 2015 om genomförande av förordning (EU) nr 208/2014 om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina ogiltigförklaras i den del dessa rättsakter berör sökanden.*

2) *Rådets beslut (Gusp) 2016/318 av den 4 mars 2016 om ändring av beslut 2014/119/Gusp om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina och rådets genomförandebeslut (EU) 2016/311 av den 4 mars 2016 om genomförande av förordning (EU) nr 208/2014 om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina ogiltigförklaras i den del dessa rättsakter berör sökanden.*

3) *Europeiska unionens råd ska ersätta rättegångskostnaderna.*

(1) EUT C 236, 20.7.2015.

Tribunalens dom av den 17 november 2017 – Gmina Miasto Gdynia och Port Lotniczy Gdynia Kosakowo mot kommissionen

(Mål T-263/15) (1)

(Statligt stöd — Flygplansinfrastruktur — Offentlig finansiering som kommunerna Gdynia och Kosakowo beviljat till förmån för flygplatsen Gdynia-Kosakowo — Beslut i vilket stödet förklaras vara oförenligt med den inre marknaden och enligt vilket stödet ska återbetalas — Återkallande av ett beslut — Det formella granskningsförfarandet återupptogs inte — Ändring av bestämmelser — De berörda parternas processuella rättigheter — Åsidosättande av väsentliga formföreskrifter)

(2018/C 005/39)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Sökande: Gmina Miasto Gdynia (Gdynia, Polen) (ombud: advokaterna T. Koncewicz, K. Gruszecka-Spychała och M. Le Berre) och Port Lotniczy Gdynia Kosakowo sp. z o.o. (Gdynia) (ombud: advokaten P. K. Rosiak)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: K. Herrmann och S. Noë)

Part som har intervenerat till stöd för sökandena: Republiken Polen (ombud: B. Majczyna, M. Rzotkiewicz och E. Gromnicka)

Saken

Talan med stöd av artikel 263 FEUF avseende ogiltigförklaring av artiklarna 2–5 i kommissionens beslut (EU) 2015/1586 av den 26 februari 2015 om åtgärd SA.35388 (13/C) (f.d. 13/NN och f.d. 12/N) – Polen – Upprättandet av Gdynia-Kosakowo flygplats (EUT L 250, 2015, s. 165).

Domslut

1) *Artiklarna 2–5 i kommissionens beslut (EU) 2015/1586 av den 26 februari 2015 om åtgärd SA.35388 (13/C) (f.d. 13/NN och f.d. 12/N) – Polen – Upprättandet av Gdynia-Kosakowo flygplats, ogiltigförklaras.*

2) *Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostnader som Gmina Miasto Gdynia och Port Lotniczy Gdynia Kosakowo sp. z o.o. haft.*

3) *Republiken Polen ska bära sina rättegångskostnader.*

(1) EUT C 254, 3.8.2015.

Tribunalens dom av den 10 november 2017 – Jema Energy mot Gemensamma företaget Fusion for Energy

(Mål T-668/15) ([1])

(Offentlig upphandling av varor — Anbudsförfarande — Leverans av ett system för omvandling av elförsörjningen till acceleratornätet — Förkastande av en anbudsgivares anbud — Insyn — Rättssäkerhet — Likabehandling — Proportionalitet)

(2018/C 005/40)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Jema Energy, SA (Lasarte-Oria, Espagne) (ombud: advokaten N. Rey Rey)

Svarande: Gemensamma företaget för ITER och utveckling av fusionsenergi (ombud: R. Hanak, G. Poszler och S. Bernal Blanco, biträdda av advokaterna P. Wytinck B. Hoorelbeke)

Saken

Talan grundad på artikel 263 FEUF med yrkande om ogiltigförklaring av det beslut som meddelades av Gemensamma företaget för ITER och utveckling av fusionsenergi den 21 september 2015 inom ramen för upphandlingsförfarandet F4E-OPE-278 och genom vilket sökandens anbud i del 1 i upphandlingen (leverans av ett system för omvandling av elförsörjningen till acceleratornätet, AGPS-CS) förkastades.

Domslut

1) *Talan ogillas.*

2) *Jema Energy, SA ska ersätta rättegångskostnaderna.*

([1]) EUT C 27 av den 25.1.2016.)

Tribunalens dom av den 14 november 2017 – Claranet Europe mot EUIPO – Claro (claranet)

(Mål T-129/16) ([1])

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket clarinet — Det äldre Benelux-ordmärket CLARO — Relativt avslagshinder — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning (EU) nr 2017/1001))

(2018/C 005/41)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Claranet Europe Ltd (St Helier, Jersey) (ombud: G. Crown, D. Farnsworth och O. Fairhurst, solicitors, och A. Bryson, barrister)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: S. Bonne)

Motpart vid EUIPO:s överklagandenämnd: Claro SA (São Paulo, Brasilien)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 26 januari 2016 (ärende R 803/2015-4) om ett invändningsförfarande mellan Claro och Claranet Europe.

Domslut

1) *Överklagandet ogillas.*

2) *Claranet Europe Ltd ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostnader som uppkommit för Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO).*

([1]) EUT C 175, 17.5.2016.

Tribunalens dom av den 8 november 2017 – Pempe mot EUIPO – Marshall Amplification (THOMAS MARSHALL GARMENTS OF LEGENDS)

(Mål T-271/16) ([1])

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket THOMAS MARSHALL GARMENTS OF LEGENDS — De äldre EU-ordmärket och EU-figurmärket MARSHALL och Marshall AMPLIFICATION — Artikel 42.2 och 42. 3 i förordning (EG) nr 207/2009 [nu artikel 47.2 och 47.3 i förordning (EU) 2017/1001] — Huruvida begäran om bevis för att de äldre varumärkena varit föremål för verkligt bruk kan godtas — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009) [nu artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001])

(2018/C 005/42)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Yusuf Pempe (Créteil, Frankrike) (ombud: advokaten A. Vivès-Albertini)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: L. Rampini)

Motpart vid överklagandenämnden: Marshall Amplification plc (Milton Keynes, Förenade kungariket)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s femte överklagandenämnd den 16 mars 2016 (ärende R 376/2015-5) om ett invändningsförfarande mellan Marshall Amplification och Yusuf Pempe

Domslut

1) *Överklagandet ogillas.*

2) *Yusuf Pempe ska ersätta rättegångskostnaderna.*

([1]) EUT C 251, 11.7.2016.

Tribunalens dom av den 16 november 2017 – Carrera Brands mot EUIPO – Autec (Carrera)

(Mål T-419/16) ([1])

(EU-varumärke — Upphävandeförfarande — EU-ordmärket Carrera — Artikel 56.1 a i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 63.1 a i förordning (EU) 2017/1001) — Upptagande till sakprövning av ansökan om upphävande — Avtal om att inte bestrida — Beslut från nationella domstolar — Rättsmissbruk — Regel 20.7 c i förordning (EG) nr 2868/95 (nu artikel 71.1 a i delegerade förordning (EU) 2017/1430) — Ansökan om att förfarandet vid EUIPO ska vilandeförklaras)

(2018/C 005/43)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Carrera Brands Ltd (Hongkong, Kina) (ombud: advokaten C. Markowsky)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: A. Schifko)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Autec AG (Nürnberg, Tyskland) (ombud: advokaten C. Früchtl)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 6 juni 2016 (ärende R 278/2015-4), om ett upphävandeförfarande mellan Autec och Carrera Brands.

Domslut

1) *Talan ogillas.*

2) *Carrera Brands Ltd ska ersätta rättegångskostnaderna.*

([1]) EUT C 343, 19.9.2016.

Tribunalens dom av den 16 november 2017 – Galletas Gullón mot EUIPO – Hug (GULLON DARVIDA)

(Mål T-456/16) ([1])

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering av EU-ordmärket GULLON DARVIDA — De äldre internationella och nationella ordmärkena DAR VIDA — Handlingar som ingetts för första gången vid överklagandenämnden — Utrymme för skönsmässig bedömning enligt artikel 76.2 i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 95.2 i förordning (EU) 2017/1001) — Regel 19.1 och regel 20.1 i förordning (EG) nr 2868/95 (nu artikel 7.1 och artikel 8.1 och 8.7 i delegerad förordning (EU) 2017/1430) — Regel 50.1 i förordning nr 2868/95 — Relativt registreringshinder — Artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning 2017/1001) — Förväxlingsrisk)

(2018/C 005/44)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Galletas Gullón, SA (Aguilar de Campoo, Spanien) (ombud: advokaten I. Escudero Pérez)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: E. Zaera Cuadrado)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Hug AG (Malters, Schweiz) (ombud: advokaterna A. Renck och J. Schmitt,)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPOs fjärde överklagandenämnd den 13 juni 2016 (ärende R 773/2015-4) angående ett invändningsförfarande mellan Hug och Galletas Gullón.

Domslut

1) *Överklagandet ogillas.*

2) *Galletas Gullón, SA ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som orsakats Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) och Hug AG.*

([1]) EUT C 383, 17.10.2016.

Tribunalens dom av den 16 november 2017 – Acquafarm mot kommissionen

(Mål T-458/16) ([1])

(Utomobligatoriskt skadeståndsansvar — Fiske — Handlingsprogram som finansieras av unionen — Unionslagstiftning som förbjuder import av skaldjur från Australien — Tillräckligt klar överträdelse av en rättsregel som har till syfte att ge rättigheter åt enskilda — Underlåtenhet att agera — Berättade förväntningar)

(2018/C 005/45)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Acquafarm, SL (Huelva, Spanska) (ombud: advokaten A. Pérez Moreno)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: P. Arenas, I. Galindo Martín och F. Moro)

Saken

Talan enligt 268 FEUF om ersättning för den skada som sökandebolaget påstår sig ha lidit till följd av att bolaget inte har kunnat slutföra ett vattenbruksprojekt avseende skaldjur från Australien som beviljats medfinansiering med stöd av rådets förordning (EG) nr 1198/2006 om Europeiska fiskerifonden (EUT L 223, 2006, s. 1), på grund av det förbud mot import av sådana skaldjur som följer av bestämmelserna i kommissionens förordning (EG) nr 1251/2008 av den 12 december 2008 om tillämpning av rådets direktiv 2006/88/EG när det gäller villkor och intygskrav för utsläppande på marknaden och import till gemenskapen av djur och produkter från vattenbruk och om fastställande av en förteckning över smittbärande arter (EUT L 337, 2008, s. 41).

Domslut

1) *Talan ogillas.*

2) *Acquafarm, SL ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.*

([1]) EUT C 419, 14.11.2016.

Tribunalens dom av den 17 november 2017 – Teeäär mot ECB

(Mål T-555/16) ([1])

(Personalmål — Personal från ECB — Hjälp med byte av yrkesbana — Bristande behörighet hos den som utfärdat den rättsakt som går någon emot — Reglerna om god förvaltningssed vad gäller personaladministration — Ekonomisk skada och ideell skada)

(2018/C 005/46)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Raivo Teeäär (Tallinn, Estland) (ombud: inledningsvis advokaterna L. Levi och M. Vandenbussche, därefter advokaten L. Levi)

Svarande: Europeiska centralbanken (ECB) (ombud: F. Malfrère och K. Kaiser, biträdda av advokaten B. Wägenbaur)

Saken

Talan enligt artikel 270 FEUF om ogiltigförklaring av ECB:s beslut av den 18 augusti 2014 om avslag på sökandens begäran om att få hjälp med byte av yrkesbana samt om ersättning för den ekonomiska och ideella skada som sökanden påstår sig ha lidit.

Domslut

1) *Europeiska centralbankens (ECB) beslut av den 18 augusti 2014 om avslag på Raivo Teeärs begäran om att få den hjälp med byte av yrkesbana som erbjuds vid denna institution, ogiltigförklaras.*

2) *Talan ogillas i övrigt.*

3) *ECB ska ersätta rättegångskostnaderna.*

([1]) EUT C 279, 24.8.2015 (målet registrerades inledningsvis vid Europeiska unionens personaldomstol under nummer F-86/15 och överfördes till Europeiska unionens tribunal genom beslut av den 1.9.2016).)

Tribunalens dom av den 14 november 2017 – Vincenti mot EUIPO

(Mål T-586/16) ([1])

(Personalmål — Tjänstemän — Befordran — Befordringsförfarandet 2015 — Avsaknad av bedömningsrapporter på grund av sjukledighet — Allmänna genomförandebestämmelser för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna)

(2018/C 005/47)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Guillaume Vincenti (Alicante, Spanien) (ombud: advokaten H. Tettenborn)

Svarande: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: K. Tóth och A. Lukošiūtė)

Saken

Talan enligt artikel 270 FEUF om ogiltigförklaring av EUIPO:s beslut av den 24 juli 2015 att inte befordra sökanden till nästa lönegrad (AST 8) i samband med 2015 års befordringsförfarande, genom att inte uppta sökandens namn i förteckningen över befordrade tjänstemän i 2015 års befordringsförfarande.

Domslut

1) *Det beslut som Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) fattade den 24 juli 2015 om upprättande av förteckningen över befordrade tjänstemän i 2015 års befordringsförfarande ogiltigförklaras i den del det innebär att Guillaume Vincenti inte beaktades i samband med 2015 års befordringsförfarande.*

2) *EUIPO ska ersätta rättegångskostnaderna.*

([1]) EUT C 191, 30.5.2016 (målet var ursprungligen registrerat vid Europeiska unionens personaldomstol under nummer F-16/16 och överfördes till Europeiska unionens tribunal genom beslut av den 1.9.2016).

Tribunalens dom av den 14 november 2017 – De Meyer m.fl. mot kommissionen

(Mål T-667/16 P) ([1])

(Överklagande — Personalmål — Tjänstemän — Befordran — Befordringsförfarandet 2014 — Förteckning över tjänstemän som generaldirektören och förvaltningscheferna föreslår ska befordras — Utelämnande av sökandens namn — Motiveringsskyldighet — Någon felaktig rättstillämpning föreligger inte — Bevisningen har inte missuppfattats — Jävsinvändning mot en domare)

(2018/C 005/48)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Pieter De Meyer (Bryssel, Belgien) och de övriga 8 klagande vars namn återfinns i bilagan till domen (ombud: advokaten R. Rata)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: inledningsvis G. Berscheid, C. Berardis-Kayser och A.-A. Gilly, därefter G. Berscheid, G. Gattinara och C. Berardis-Kayser)

Saken

Överklagande av den dom som Europeiska unionens personaldomstol (ensamdomare) meddelade den 20 juli 2016, Adriaen m.fl./kommissionen (F-113/15, EU:F:2016:162) med yrkande om att den domen ska upphävas.

Domslut

1) *Överklagandet ogillas.*

2) *Pieter De Meyer och de övriga tjänstemän vars namn återfinns i bilagan ska bära sina rättgångskostnader och ersätta de kostnader som orsakats Europeiska kommissionen i denna instans.*

([1]) EUT C 441, 28.11.2016.

Tribunalens dom av den 14 november 2017 – HL mot kommissionen

(Mål T-668/16 P) ([1])

(Överklagande — Personalmål — Tjänstemän — Befordran — Befordringsförfarandet 2014 — Förteckning över tjänstemän som generaldirektörerna och enhetscheferna föreslagit för befordran — Klagandens namn har inte upptagits i förteckningen — Motiveringsskyldighet — Felaktig rättstillämpning föreligger inte — Missuppfattning av bevisningen föreligger inte — Jävsinvändning mot en domare)

(2018/C 005/49)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: HL (ombud: advokaten R. Rata)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: inledningsvis G. Berscheid, C. Berardis-Kayser och A.-A. Gilly, därefter G. Berscheid, G. Gattinara och C. Berardis-Kayser)

Saken

Överklagande av den dom som Europeiska unionens personaldomstol (ensamdomare) meddelade den 20 juli 2016, HL mot kommissionen (F-112/15, EU:F:2016:161), med yrkande om ogiltigförklaring av nämnda dom.

Domslut

1) *Överklagandet ogillas.*

2) *HL ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för kommissionen inom ramen för förevarande förfarande.*

([1]) EUT C 441, 28.11.2016.

Tribunalens dom av den 17 november 2017 – Ciarko mot EUIPO – Maan (Köksfläkt)

(Mål T-684/16) ([1])

(Gemenskapsformgivning — Ogiltighetsförfarande — Registrerad gemenskapsformgivning som föreställer en köksfläkt — Äldre gemenskapsformgivning — Ogiltighetsgrund — Särprägel saknas — Kunnig användare — Formgivarens grad av frihet — Annat helhetsintryck föreligger inte — Artiklarna 6 och 25.1 b i förordning (EG) nr 6/2002)

(2018/C 005/50)

Rättegångsspråk: polska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Ciarko spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp.k. (Sanok, Polen) (ombud: advokaten M. Żabińska)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: D. Walicka)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Maan sp. z o.o. (Grójec, Polen) (ombud: advokaten M. Rumak)

Saken

Överklagande av det beslut som fattades av EUIPOs tredje överklagandenämnd den 13 juli 2016 (ärende R 1212/2015-3), angående ett ogiltighetsförfarande mellan Maan och Ciarko spółka z ograniczoną odpowiedzialnością.

Domslut

1) *Överklagandet ogillas.*

2) *Ciarko spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp.k. ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som orsakats Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO).*

3) *Maan sp. z o.o. ska bära sina rättegångskostnader.*

([1]) EUT C 410, 7.11.2016.

Tribunalens dom av den 16 november 2017 – Mapei mot EUIPO – Steenfabrieken Vandersanden (zerø)

(Mål T-722/16) ([1])

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket zerø — Det äldre EU-ordmärket ZERO — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1. b i förordning (EU) 2017/1001))

(2018/C 005/51)

Rättegångsspråk: franska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Mapei SpA (Milano, Italien) (ombud: advokaterna F. Caricato, därefter M. Fazzini,)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: A. Folliard-Monguiral)

Motpart vid överklagandenämnden: Steenfabrieken Vandersanden NV (Bilzen, Belgien) (ombud: advokaterna J. Muyldermans och P. Maeyaert)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s första överklagandenämnd den 21 juli 2016 (ärende R 2371/2015-1), om ett invändningsförfarande mellan Steenfabrieken Vandersanden och Mapei.

Domslut

1) *Talan ogillas.*

2) *Mapei SpA ska ersätta rättegångskostnaderna.*

([1]) EUT C 462, 12.12.2016.

Tribunalens dom av den 16 november 2017 – Mapei mot EUIPO – Steenfabrieken Vandersanden (RE-CONzerø)

(Mål T-723/16) ([1])

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket RE-CONzerø — Äldre EU-ordmärke ZERO — Relativt registreringshinder — Förväxlingsrisk — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 [nu artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/100] — Motiveringsskyldighet — Artikel 75 i förordning ni 207/2009 ([nu artikel 94 i förordning 2017/1001))

(2018/C 005/52)

Rättegångsspråk: franska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Mapei SpA (Milano, Italien) (ombud: advokaten F. Caricato, därefter advokaten M. Fazzini)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: A. Folliard-Monguiral)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Steenfabrieken Vandersanden NV (Bilzen, Belgien) (ombud: advokaterna J. Muyldermans och P. Maeyaert)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s första överklagandenämnd den 21 juli 2016 (ärende R 2374/2015-1), om ett invändningsförfarande mellan Steenfabrieken Vandersanden och Mapei

Domslut

1) *Överklagandet ogillas.*

2) *Mapei SpA ska ersätta rättegångskostnaderna.*

([1]) EUT C 462, 12.12.2016.

Tribunalens dom av den 16 november 2017 – Nanogate mot EUIPO (metals)

(Mål T-767/16) ([1])

(EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket metals — Absolut registreringshinder — Beskrivande karaktär — Artikel 7.1 c i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 7.1 c i förordning (EU) 2017/1001))

(2018/C 005/53)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Nanogate AG (Quierschied, Tyskland) (ombud: advokaten A. Theis)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: M. Fischer och D. Walicka)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s femte överklagandenämnd den 29 augusti 2016 (ärende R 2361/2015-5), om en ansökan om registrering av figurmärket metals som EU-varumärke.

Domslut

1) *Talan ogillas.*

2) *Nanogate AG ska ersätta rättegångskostnaderna.*

(1) EUT C 475, 19.12.2016.

Tribunalens dom av den 17 november 2017 – Endoceutics mot EUIPO– Merck (FEMIBION)

(Mål T-802/16) ([1])

(EU-varumärke — Upphävandeförfarande — EU-ordmärket FEMIBION — Förklaring om delvist upphävande — Artikel 51.1 a i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 58.1 a i förordning (EU) 2017/1001 — Bevis på verkligt bruk av varumärket — Kvalificering av de varor för vilka verkligt bruk har styrkts)

(2018/C 005/54)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Endoceutics, Inc. (Quebec, Kanada) (ombud: advokaten M. Wahlin)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: M. Vuijst och A. Folliard-Monguiral)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Merck KGaA (Darmstadt, Tyskland) (ombud: advokaterna M. Best, U. Pfleghar och S. Schäffner)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av första överklagandenämnden vid EUIPO den 14 juli 2016 (ärende R 1608/2015-1) angående ett upphävandeförfarande mellan Endoceutics och Merck.

Domslut

1) *Det beslut som meddelades av första överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) den 14 juli 2016 (ärende R 1608/2015-1) ogiltigförklaras i den del som beslutet vidhöll registreringen som EU-varumärke för "läkemedel för att förstärka immunförsvaret, för klimakteriet, för menstruation, för behandling vid och hantering av graviditet, för förebyggande och behandling av stress, för förebyggande, behandling och hantering av stress orsakad av obalanserad eller undermålig kost".*

2) *Överklagandet ogillas i övrigt.*

3) *Merck KGaA ska bära sina rättegångskostnader och ersätta hälften av Endoceutics Inc. rättegångskostnader i tribunalen samt de kostnader som Endoceutics haft i överklagandenämnden.*

4) *Endoceutics ska bära hälften av sina rättegångskostnader.*

5) *EUIPO ska bära sina rättegångskostnader.*

(1) EUT C 22, 23.1.2017.

Tribunalens beslut av den 18 oktober 2017 – United Parcel Service mot kommissionen

(Mål T-194/13 OST) ([1])

(Artikel 165 i rättegångsreglerna — Underlåtelse att fatta beslut om rättegångskostnaderna — Intervention till stöd för tappande part — Rättegångskostnader för interventionen — Ändring av yrkandena under förfarandet)

(2018/C 005/55)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: United Parcel Service, Inc. (Atlanta, Georgia, Förenta staterna) (ombud: inledningsvis A. Ryan, B. Graham, solicitors, advokaterna W. Knibbeler och P. Stamou, och därefter A. Ryan, W. Knibbeler, P. Stamou, A. Pliego Selie, F. Hoseinian och P. van den Berg)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: inledningsvis T. Christoforou, N. Khan, A. Biolan, N. von Lingen och H. Leupold, och därefter T. Christoforou, N. Khan, A. Biolan, och H. Leupold)

Part som intervenerat till stöd för svaranden: FedEx Corp. (Memphis, Tennessee, Förenta staterna) (ombud: inledningsvis F. Carlin, barrister, G. Bushell, solicitor, och advokaten Q. Azau, därefter advokaterna F. Carlin, G. Bushell och N. Niejahr)

Saken

Yrkande som framställts med stöd av artikel 165 i tribunalens rättegångsregler.

Avgörande

1) *Punkt 223 i domen av den 7 mars 2017, United Parcel Service/kommissionen, T-194/13, EU:T:2017:144, ändras enligt följande: ”Enligt artikel 134.1 i rättegångsreglerna ska tappande rättegångsdeltagare förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Enligt artikel 134.2 i rättegångsreglerna ska tribunalen, om det finns flera tappande rättegångsdeltagare, besluta om fördelningen av rättegångskostnaderna. Eftersom kommissionen och intervenienten har tappat målet, ska, för det första, kommissionen förpliktas att bära sina egna rättegångskostnader och ersätta sökandens rättegångskostnader, förutom de kostnader som avser inteventionen. För det andra ska intervenienten förpliktas att bära sina egna rättegångskostnader och ersätta sökandens rättegångskostnader som avser interventionen.”*

2) *Punkt 2 i domslutet i domen av den 7 mars 2017, United Parcel Service/kommissionen, T-194/13, EU:T:2017:144, ändras enligt följande: ”Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för United Parcel Service, Inc, förutom de kostnader som avser interventionen.”*

3) *Punkt 3 i domslutet i domen av den 7 mars 2017, United Parcel Service/kommissionen, T-194/13, EU:T:2017:144, ändras enligt följande: ”FedEx Corp. ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för United Parcel Service, Inc, avseende interventionen.”*

4) *United Parcel Service, Inc., kommissionen och FedEx ska bära sina egna rättegångskostnader avseende detta mål.*

([1]) EUT C 147, 25.5.2013.

Tribunalens beslut av den 25 oktober 2017 – Novartis Europharm mot kommissionen

(Mål T-511/14) ([1])

(Humanläkemedel — Godkännande för försäljning av läkemedlet Zoledronic acid Teva Generics — zoledronsyra — Skyddsperiod för läkemedlet Aclasta innehållande det verksamma ämnet zoledronsyra — Återkallande av det angripna beslutet — Anledning saknas att döma i saken)

(2018/C 005/56)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Novartis Europharm Ltd (Camberley, Förenade kungariket) (ombud: advokaten C. Schoonderbeek)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: A. Sipos och M. Wilderspin)

Saken

Talan som grundar sig på artikel 263 FEUF och som avser ogiltigförklaring av kommissionens genomförandebeslut K (2014) 2155 slutlig av den 27 mars 2014 om att bevilja Teva Generics BV ett godkännande för försäljning av humanläkemedlet Zoledronic acid Teva Generics – zoledronsyra, enligt artikel 3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 726/2004 av den 31 mars 2004 om inrättande av gemenskapsförfaranden för godkännande av och tillsyn över humanläkemedel och veterinärmedicinska läkemedel samt om inrättande av en europeisk läkemedelsmyndighet (EUT L 136, 2004, s. 1).

Avgörande

1) *Det finns inte längre anledning att döma i saken.*

2) *Det finns inte längre anledning att pröva interventionsansökan från Teva BV.*

3) *Vardera parten ska bära sina rättegångskostnader.*

([1]) EUT C 388, 3.11.2014.

Tribunalens beslut av den 26 oktober 2017 – Federcaccia della Regione Liguria m.fl. mot kommissionen

(Mål T-570/15) ([1])

(Miljö — Bevarande av vilda fåglar — Arter som får bli föremål för jakt — Villkor som måste iakttas i de nationella jaktlagstiftningarna — Harmonisering av kriterierna för tillämpning av artikel 7.4 i direktiv 2009/147/EG — Period under vilken jakt inte är tillåten i Ligurien)

(2018/C 005/57)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Federcaccia della Regione Liguria (Genua, Italien) och tio andra sökande vars namn anges i bilagan till beslutet (ombud: advokaterna A. Bruni, P. Balletti och A. Mozzati)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: G. Gattinara och C. Hermes)

Saken

Talan enligt artikel 265 FEUF om fastställande av att kommissionen rättsstridigt underlåtit att uppdatera vissa italienska uppgifter i den handling avseende nyckelbegrepp vilken upprättats av Ornis-kommittén i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009 om bevarande av vilda fåglar (EUT L 20, 2010, s. 7), en talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av kommissionens skrivelse av den 6 oktober 2014, i vilken denna angav att förlängningen av jaktsäsongen för vissa fågelarter i Italien inte är förenlig med unionsbestämmelserna, och en talan enligt artikel 268 FEUF om ersättning för den skada som sökandena anser sig ha lidit till följd av att kommissionen underlåtit att uppdatera de italienska uppgifterna.

Avgörande

1) *Talan ogillas.*

2) *Federcaccia della Regione Liguria och de andra sökande vars namn anges i bilagan ska ersätta rättegångskostnaderna.*

([1]) EUT C 381, 16.11.2015.

Tribunalens beslut av den 23 oktober 2017 – Karp mot parlamentet

(Mål T-833/16) ([1])

(Talan om ogiltigförklaring och skadestånd — Personalmål — Kontraktsanställda — Placering — Artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna — Rättsakt mot vilken talan inte kan väckas — Förberedande rättsakt — För tidigt klagomål — Oegentlighet i det administrativa förfarandet — Avvisning)

(2018/C 005/58)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Kevin Karp (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaterna N. Lambers och R. Ben Ammar)

Svarande: Europaparlamentet (ombud: Í. Ní Riagáin Düro och M. Windisch)

Saken

Talan enligt artikel 270 FEUF med yrkande, dels, om ogiltigförklaring av parlamentets beslut om att placera sökanden i tjänstegrupp I, lönegrad 1, enligt avtalet om anställning som ackrediterad parlamentsassistent som ingicks den 25 februari 2015, och i tjänstegrad II, löneklass 4, enligt avtalet om kontraktsanställning som ingicks den 12 maj 2016, dels om skadestånd för den skada sökanden påstår sig ha lidit med anledning av dessa placeringar.

Avgörande

1) Det är uppenbart att ansökan om skyndsam handläggning ska avvisas.

2) Talan avvisas.

3) Kevin karp ska ersätta rättegångskostnaderna.

([1]) EUT C 46, 13.2.2017.

Talan väckt den 9 september 2017 – de la Fuente Martín m.fl. mot SRB

(Mål T-619/17)

(2018/C 005/59)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Juan Antonio de la Fuente Martín (Madrid, Spanien) och 525 andra sökande (ombud: advokaterna M. Durán Muñoz och M. Duran Campos)

Svarande: Gemensamma resolutionsnämnden (SRB)

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara, upphäva verkningarna av och återkalla det avgörande som fattats av Gemensamma resolutionsnämnden vid dess verkställande möte i utökad sammansättning den 7 juni 2017, beslut SRB/EES/2017/08 om antagande av en resolutionsordning för institutet Banco Popular Español, S.A, som delvis och bristfälligt publicerats den 12 juli 2017, genom att återgälda bankens aktier och kapitalinstrument till respektive ägare, så att deras rättigheter återupprättas,

— i andra hand, fastställa att SRB:s beslut har orsakat aktieägare och obligationsinnehavare i Banco Popular, S.A. skador, för vilka SRB är skyldig att utge ersättning enligt bestämmelserna i artikel 87 i förordning 806/2014 av den 15 juli 2014, och i konsekvens därmed förplikta Europeiska unionen att ersätta sökandena med ett belopp motsvarande värdet på de aktier och kapitalinstrument som de innehade dagen innan det angripna beslutet antogs, eller, i förekommande fall och i andra hand, med ett belopp motsvarande det ekonomiska värdet som de skulle ha haft om finansinstitutet i fråga hade varit föremål för ett ordinärt insolvensförfarande vid den tidpunkt då det angripna beslutet antogs.

Grunder och huvudargument

Grunderna och huvudargumenten liknar de som åberopats i mål T–478/17, Mutualidad de la Abogacía och Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Gemensamma resolutionsnämnden, T–481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno och SFL/Gemensamma resolutionsnämnden, T–482/17, Comercial Vascongada Recalde/Gemensamma resolutionsnämnden, T–483/17, García Suárez m.fl./Gemensamma resolutionsnämnden, T–484/17, Fidesban m.fl./Gemensamma resolutionsnämnden, T–497/17, Sáchez del Valle och Calatrava Real State 2015/kommissionen och Gemensamma resolutionsnämnden, och T–498/17, Pablo Álvarez de Linera Granda/kommissionen och Gemensamma resolutionsnämnden.

Talan väckt den 26 september 2017 – Relea Álvarez m.fl. mot SRB

(Mål T-653/17)

(2018/C 005/60)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: María Jesús Relea Álvarez (Madrid, Spanien) och 20 andra sökande (ombud: advokaterna M. Gómez de Liaño Botella, V. Hernández-Talavera Martin, M. Gómez de Liaño Botella, F. Azpeitia Gamazo och L. Lopez Álvarez)

Svarande: Gemensamma resolutionsnämnden (SRB)

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det angripna beslutet,

— fastställa att EU har ett utomobligatoriskt ansvar för de uppkomna skadorna och att ersättning ska utgå, med medel ur den gemensamma resolutionsfonden, motsvarande värdet på kapitalinstrumenten innan resolutionsordningen genomfördes, alternativt värdet på nämnda instrument enligt den värdering som gjorts av en oberoende expert i överensstämmelse med artikel 340, varvid sökandena önskar förena talan om ogiltigförklaring med talan om skadestånd, och

— förplikta SRB att ersätta rättegångskostnaderna i enlighet med artikel 132 och följande artiklar i tribunalens rättegångsregler.

Grunder och huvudargument

Grunderna och huvudargumenten liknar de som åberopats i mål T–478/17, Mutualidad de la Abogacía och Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Gemensamma resolutionsnämnden, T–481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno och SFL/Gemensamma resolutionsnämnden, T–482/17, Comercial Vascongada Recalde/Gemensamma resolutionsnämnden, T–483/17, García Suárez m.fl./Gemensamma resolutionsnämnden, T–484/17, Fidesban m.fl./Gemensamma resolutionsnämnden, T–497/17, Sáchez del Valle och Calatrava Real State 2015/kommissionen och Gemensamma resolutionsnämnden, och T–498/17, Pablo Álvarez de Linera Granda/kommissionen och Gemensamma resolutionsnämnden.

Överklagande ingett den 29 september 2017 – NeoCell mot EUIPO (BIOACTIVE NEOCELL COLLAGEN)

(Mål T-666/17)

(2018/C 005/61)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: NeoCell Holding Company LLC (Sunrise, Florida, Förenta staterna) (ombud: M. Edenborough, QC)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Omtvistat varumärke: Internationell registrering som designerar Europeiska unionen av EU-ordmärket ”BIOACTIVE NEOCELL COLLAGEN” – Registreringsansökan nr 1 298 829

Överklagat beslut: Beslut meddelat av andra överklagandenämnden vid EUIPO den 18 juli 2017 i ärende R 147/2017-2

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det överklagade beslutet,

— alternativt, ändra det överklagade beslutet och fastslå att ansökan har tillräcklig särskiljningsförmåga med följd att inga hinder för registrering föreligger enligt artikel 7.1 b eller 7.1 c i förordning nr 207/2009, och

— förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

— Åsidosättande av artikel 7.1 b och 7.1 c förordning nr 207/2009.

Talan väckt den 5 oktober 2017 – Vendrell Marti mot SRB

(Mål T-687/17)

(2018/C 005/62)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Pedro Vendrell Marti (Madrid, Spanien) (ombud: advokaterna E. Martínez Martínez och C. López-Mélida de Ramón)

Svarande: Gemensamma resolutionsnämnden

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara Gemensamma resolutionsnämndens beslut (SRB/EES/2017/08) och den, av en oberoende expert gjorda, värdering som nämnda beslut grundar sig på enligt artikel 20.15 i förordning (EU) nr 806/2014,

— förklara att artiklarna 18 och 29 i förordning (EU) nr 806/2014 är rättsstridiga och icke tillämpliga, och

— förplikta Gemensamma resolutionsnämnden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Grunderna och huvudargumenten liknar de som åberopats i mål T–478/17, Mutualidad de la Abogacía och Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Gemensamma resolutionsnämnden, T–481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno och SFL/Gemensamma resolutionsnämnden, T–482/17, Comercial Vascongada Recalde/Gemensamma resolutionsnämnden, T–483/17, García Suárez m.fl./Gemensamma resolutionsnämnden, T–484/17, Fidesban m.fl./Gemensamma resolutionsnämnden, T–497/17, Sáchez del Valle och Calatrava Real State 2015/kommissionen och Gemensamma resolutionsnämnden, och T–498/17, Pablo Álvarez de Linera Granda/kommissionen och Gemensamma resolutionsnämnden.

Talan väckt den 5 oktober 2017 – Uluru m.fl. mot kommissionen och SRB

(Mål T-690/17)

(2018/C 005/63)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Uluru, SL (Madrid, Spanien), Juan Adolfo Álvarez Lorenzana (Santo Domingo, Dominikanska Republiken) och Raquel Fortet Rodríguez (Madrid) (ombud: advokaterna B. Cremades Roman, J. Orts Castro, J. López Useros, S. Cajal Martín och P. Marrodán Lázaro)

Svarande: Europeiska kommissionen och Gemensamma resolutionsnämnden (SRB)

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara SRB:s beslut nr SRB/EES/2017/08 och kommissionens beslut (EU) 2017/1246, båda av den 7 juni 2017, och följaktligen a) förplikta SRB och Europeiska kommissionen att återgälda sökandena för deras investeringar i Banco Popular enligt de villkor som anges stämningsansökan, alternativt b) förplikta SRB och Europeiska kommissionen att utge ersättning till sökandena inom ramen för deras utomobligatoriska ansvar enligt de villkor som anges i stämningsansökan,

— förplikta SRB och Europeiska kommissionen att utge ersättning till sökandena inom ramen för deras utomobligatoriska ansvar enligt de villkor som anges i stämningsansökan,

— ogiltigförklara värderingen som gjordes av SRB:s oberoende expert och, genom en beräkning av nettovärdet på Banco Populars tillgångar, förplikta SRB och Europeiska kommissionen att kompensera sökandena enligt de villkor som anges i stämningsansökan,

— förplikta SRB och Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna i förevarande förfarande,

— förordna om att alla de belopp som tillerkänns sökandena ska innefatta kompensationsränta från den 23 maj 2017 (alternativt från den 7 juni 2017) till och med dagen för dom, samt dröjsmålsränta från dagen för dom, med undantag för kostnaderna i förevarande förfarande som endast ska innefatta dröjsmålsränta från dagen för dom, och

— bevilja sökandena ett annat rättsmedel som tribunalen anser rättsligt ändamålsenligt.

Grunder och huvudargument

De grunder och huvudargument som åberopas liknar de som åberopats i mål T-478/17, Mutualidad de la Abogacía y Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Gemensamma resolutionsnämnden, T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno y SFL/Gemensamma resolutionsnämnden, T-482/17, Comercial Vascongada Recalde/kommissionen och Gemensamma resolutionsnämnden, T-483/17, García Suárez m.fl./kommissionen och Gemensamma resolutionsnämnden, T-484/17, Fidesban m.fl./ Gemensamma resolutionsnämnden, T-497/17, Sánchez del Valle y Calatrava Real State 2015/kommissionen och Gemensamma resolutionsnämnden, och T-498/17, Pablo Álvarez de Linera Granda/kommissionen och Gemensamma resolutionsnämnden.

Överklagande ingett den 4 oktober 2017 – De Longhi Benelux mot EUIPO (COOKING CHEF GOURMET)

(Mål T-697/17)

(2018/C 005/64)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: De Longhi Benelux SA (Luxemburg, Luxemburg) (ombud: M. Arnott, A. Nicholls, solicitors, och G. Hollingworth, barrister)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket ”COOKING CHEF GOURMET” – Registreringsansökan nr 15 549 637

Överklagat beslut: Beslut meddelat av första överklagandenämnden vid EUIPO den 24 juli 2017 i ärende R 231/2017-1

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det överklagade beslutet, och

— förplikta EUIPO att bära sina egna rättegångskostnader i förfarandena vid EUIPO och tribunalen samt ersätta klagandens rättegångskostnader.

Grund

— Åsidosättande av artikel 7.1 b i förordning nr 207/2009.

Talan väckt den 5 oktober 2017 – Traviacar m.fl. mot SRB

(Mål T-700/17)

(2018/C 005/65)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Traviacar, S.L. (O Carballiño, Spanien) och 96 andra sökande (ombud: advokaten P. Rúa Sobrino)

Svarande: Gemensamma resolutionsnämnden

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara Gemensamma resolutionsnämndens beslut (SRB/EES/2017/08) och den oberoende expertens värdering i enlighet med art. 20.15 i förordning 806/2014,

— förklara att artiklarna 18 och 29 i förordning (EU) nr 806/2014 är rättstridiga och otillämpliga, och

— förplikta Gemensamma resolutionsnämnden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

De grunder och huvudargument som åberopas liknar de som åberopats i mål T-478/17, Mutualidad de la Abogacía y Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Gemensamma resolutionsnämnden, T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno y SFL/Gemensamma resolutionsnämnden, T-482/17, Comercial Vascongada Recalde/kommissionen och Gemensamma resolutionsnämnden, T-483/17, García Suárez m.fl./kommissionen och Gemensamma resolutionsnämnden, T-484/17, Fidesban m.fl./Gemensamma resolutionsnämnden, T-497/17, Sánchez del Valle y Calatrava Real State 2015/kommissionen och Gemensamma resolutionsnämnden, och T-498/17, Pablo Álvarez de Linera Granda/kommissionen och Gemensamma resolutionsnämnden.

Talan väckt den 5 oktober 2017 – OCU mot SRB

(Mål T-701/17)

(2018/C 005/66)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Organización de Consumidores y Usuarios (OCU) (Madrid, Spanien) (ombud: advokaterna E. Martínez Martínez och C. López-Mélida de Ramón)

Svarande: Gemensamma resolutionsnämnden

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara Gemensamma resolutionsnämndens beslut (SRB/EES/2017/08) och den, av en oberoende expert gjorda, värdering som nämnda beslut grundar sig på enligt artikel 20.15 i förordning (EU) nr 806/2014,

— förklara att artiklarna 18 och 29 i förordning (EU) nr 806/2014 är rättsstridiga och icke tillämpliga, och

— förplikta Gemensamma resolutionsnämnden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Grunderna och huvudargumenten liknar de som åberopats i mål T–478/17, Mutualidad de la Abogacía och Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Gemensamma resolutionsnämnden, T–481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno och SFL/Gemensamma resolutionsnämnden, T–482/17, Comercial Vascongada Recalde/Gemensamma resolutionsnämnden, T–483/17, García Suárez m.fl./Gemensamma resolutionsnämnden, T–484/17, Fidesban m.fl./Gemensamma resolutionsnämnden, T–497/17, Sáchez del Valle och Calatrava Real State 2015/kommissionen och Gemensamma resolutionsnämnden, och T–498/17, Pablo Álvarez de Linera Granda/kommissionen och Gemensamma resolutionsnämnden.

Talan väckt den 11 oktober 2017 – UP mot kommissionen

(Mål T-706/17)

(2018/C 005/67)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: UP (ombud: advokaten M. Casado García-Hirschfeld)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ta upp talan till prövning och bifalla den,

och följaktligen

— ogiltigförklara beslutet av den 26 april i vilket GD Personal och säkerhet avslog sökandens ansökan om att få arbeta deltid av medicinska skäl,

— vid behov, ogiltigförklara beslutet av den 12 juli 2017 om avslag på sökandens klagomål,

— förplikta svaranden att utge ersättning för den ekonomiska och ideella skada som sökanden har lidit till följd av dessa beslut, med ett preliminärt belopp på 8 800 euro, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden en enda grund, indelad i två led.

Första ledet: Åsidosättande av principen om likabehandling och principen om icke-diskriminering samt åsidosättande av rätten att bli hörd. Sökanden gör gällande att tillsättningsmyndigheten grundade sig på bestämmelser som avsåg andra fall än sökandens fall, utan att varken ha hört sökanden eller ha låtit sökanden yttra sig, vilket kunde ha påverkat beslutets innehåll. Tillsättningsmyndigheten åsidosatte därmed sökandens rätt till försvar.

Andra ledet: Åsidosättande av principen om god förvaltningssed och omsorgsplikten samt uppenbart oriktig bedömning av de faktiska omständigheterna. Sökanden gör gällande att tillsättningsmyndigheten hade kunnat beakta ersättningen för arbetsoförmågan utifrån de allmänna reglerna för ersättning i den gemensamma regleringen. Sökanden anser att ingen bestämmelse i tjänsteföreskrifterna utgör hinder för att ersättningen kan kumuleras med inkomster från vederbörandes yrkesverksamhet på grund av att vederbörandes hälsotillstånd och arbetsoförmåga inte uppfyller kriterierna för hälsorelaterad funktionsnedsättning som anges i tjänsteföreskrifterna.

Talan väckt den 7 november 2017 – Euracoal m.fl. mot kommissionen

(Mål T-739/17)

(2018/C 005/68)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Association européenne du charbon et du lignite (Euracoal) (Woluwe-Saint-Pierre, Belgien), Deutscher Braunkohlen-Industrie – Verein e.V. (Köln, Tyskland), Lausitz Energie Kraftwerke AG (Cottbus, Tyskland), Mitteldeutsche Braunkohlengesellschaft mbH (Zeitz, Tyskland), eins energie in sachsen GmbH & Co. KG (Chemnitz, Tyskland) (ombud: advokaterna W. Spieth och N. Hellermann)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara kommissionens genomförandebeslut 2017/1442 av den 31 juli 2017 om fastställande av BAT-slutsatser för stora förbränningsanläggningar, i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU ([1]) (delgivet med nr C(2017) 5225) (EUT L 212, 2017, s. 1), i den del det antar och bestämmer utsläppsnivåer som motsvarar bästa tillgängliga teknik (BAT-AEL) för utsläpp av NO_X (artikel 1 led 2.1.3 i bilagan, tabell 3) och för utsläpp av kvicksilver (artikel 1 led 2.1.6 i bilagan, tabell 7) från förbränning av stenkol och/eller brunkol, eller

— i andra hand, ogiltigförklara genomförandebeslut (EU) 2017/1442 i dess helhet, samt

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena tre grunder.

1. Första grunden: Kommissionen har åsidosatt väsentliga formföreskrifter och överordnade bestämmelser samt gått utöver sina befogenheter vad avser omröstning i artikel 75-kommittén

Kommissionen har, genom att införa ett tillägg i förslaget till beslut efter utgången frist och genom att omedelbart ha en omröstning i frågan, åsidosatt de tvingande tidsfrister som föreskrivs i artikel 3.3 i förordning nr 182/2011 ([2]). Kommissionen har således åsidosatt sin skyldighet, enligt artikel 3.4 i nämnda förordning, att agera objektivt genom att samla ett så stort stöd som möjligt. Kommissionen har samtidigt berövat medlemsstaternas företrädare möjligheten att på korrekt sätt ta ställning till förslaget till ändringar i förordningen, och på detta sätt åsidosatt artikel 291.1 FEUF, enligt vilken medlemsstaterna måste ha möjlighet att effektivt kontrollera kommissionen. Kommissionen har dessutom, genom sitt beteende, som helt uppenbart motiverades av taktiska överväganden, missbrukat sin ställning som ordförande för kommittén.

2. Andra grunden: Kommissionen har åsidosatt väsentliga formföreskrifter och överordnade bestämmelser samt gått utöver sina befogenheter genom att åsidosätta de förfaranderegler som gäller för ”Sevilla-processen”

Enligt föreskrifterna i direktiv 2010/75/EU och i kommissionens genomförandebeslut 2012/119/EU ([3]) (BAT-riktlinjerna) får BAT-slutsatser endast grundas på tekniska kriterier. Utformningen av slutsatserna ska bygga på en princip om teknisk expertis, vilket utesluter politiska hänsyn i detta skede. Dessa krav har i förevarande fall åsidosatts.

3. Tredje grunden: Kommissionen har åsidosatt överordnade bestämmelser samt gått utöver sina befogenheter genom dess utformning av innehållet i de angripna BAT-slutsatserna

Slutsatserna i sak, bland annat vad avser de utsläppsnivåer som motsvarar bästa tillgängliga teknik för NO_X och kvicksilver, strider helt mot principen om teknisk och ekonomisk tillgänglighet, som framgår direkt av direktiv 2010/75/EU. Detta innebär att de operatörer som omfattas av de aktuella bestämmelserna åläggs en oproportionerlig börda.

Allt detta talar tydligt för att politiska hänsyn ligger bakom de angripna reglerna, trots att det är förbjudet att ta sådana hänsyn vid utformningen av BAT-slutsatser. Kommissionen har härigenom, återigen, missbrukat sin ställning och gått utöver sina befogenheter.

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU av den 24 november 2010 om industriutsläpp (samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar) (EUT L 334, 2010, s. 17).

([2]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

([3]) Kommissionens genomförandebeslut av den 10 februari 2012 om regler för de riktlinjer om insamlingen av uppgifter och om utarbetande av BAT-referensdokument och om deras kvalitetssäkring som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU om industriutsläpp (delgivet med nr C(2012) 613) (EUT L 63, 2012, s. 1).

Tribunalens beslut av den 23 oktober 2017 – 1&1 Telecom mot kommissionen

(Mål T-307/15) ([1])

(2018/C 005/69)

Rättegångsspråk: engelska

Ordföranden på tredje avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

([1]) EUT C 270, 17.8.2015.

Tribunalens beslut av den 7 november 2017 – HO mot SEAE

(Mål T-595/17) ([1])

(2018/C 005/70)

Rättegångsspråk: franska

Ordföranden på sjunde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

([1]) EUT C 251, 11.7.2016 (Målet registrerades inledningsvis vid Europeiska unionens personaldomstol under målnumret F-25/16 och överfördes tull Europeiska unionens tribunal den 1.9.2016)

RÄTTELSER

Rättelse av meddelandet i EUT i mål C-448/17

(Europeiska unionens officiella tidning C 382 av den 13 november 2017)

(2018/C 005/71)

I meddelandet i EUT i mål C-448/17, EOS KSI Slovensko s.r.o. mot Ján Danko och Margita Jalčová, ska texten ersättas av följande:

”Begäran om förhandsavgörande framställd av Krajský súd v Prešove (Slovakien) den 25 juli 2017 – EOS KSI Slovensko s.r.o. mot Ján Danko, Margita Danková

(Mål C-448/17)

(2017/C 382/35)

Rättegångsspråk: slovakiska

Hänskjutande domstol

Krajský súd v Prešove

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: EOS KSI Slovensko s.r.o.

Motpart: Ján Danko, Margita Danková

Tolkningsfrågor

1) Är, med hänvisning till dom C-470/12, Pohotovost', och till EU-domstolens uttryckliga överväganden i punkt 46 i domskälen, en lagstiftning oförenlig med likvärdighetsprincipen i unionsrätten om den, vad gäller likvärdighet mellan de intressen som skyddas av lagen och skydd för konsumenters rättigheter mot oskäliga avtalsvillkor, inte medger att en juridisk person, vars verksamhet syftar till att kollektivt skydda konsumenterna mot oskäliga avtalsvillkor och eftersträvar målet med artikel 7.1 i direktiv 93/13/EEG ([1]), såsom denna införlivats genom artikel 53a.1 och 53a.3 i civillagen, utan konsumentens/svarandens samtycke deltar som intervenient i en domstolsprocess från dess början och till fördel för konsumenten verksamt använder sig av tillgängliga talemöjligheter för att inom ramen för processen skydda konsumenterna mot systematisk användning av oskäliga avtalsvillkor, medan i ett annat fall en intervenient som inträder i en process till stöd för svaranden och som har ett intresse av hur den materiella (egendoms)rätt som målet rör bestäms till skillnad från konsumentskyddsföreningen inte alls behöver samtycke från den konsument till stöd för vilken denne intervenerar för att delta i processen från början och till fördel för svaranden effektivt använda sig av tillgängliga talemöjligheter?

2) Ska uttrycket 'klart och begripligt formulerade' i artikel 4.2 i direktiv 93/13 tolkas så – sett även till EU-domstolens slutsatser i domarna C-26/13 och C-96/14 – att ett avtalsvillkor kan anses inte vara klart och begripligt formulerat, med den rättsliga följden att den underkastas rättens prövning [ex officio] av huruvida det är oskäligt, även i det fallet att det rättsinstitut (instrument) som det reglerar i sig är komplext, har rättsliga följder som är svårförutsebara för genomsnittskonsumenten och enligt rättens bedömning generellt kräver professionell juridisk rådgivning vars kostnader inte är proportionella mot värdet på den tjänst som konsumenten erhåller enligt avtalet?

3) Om en domstol prövar de rättigheter som följer av ett avtal som ingåtts med en konsument och som görs gällande mot en konsument som svarande, enbart på grundval av påståenden från käranden, och utfärdar ett betalningsföreläggande inom ramen för en summarisk process, och inte alls tillämpar artikel 172.9 i civilprocesslagen, som utesluter att ett betalningsföreläggande utfärdas om det föreligger oskäliga avtalsvillkor i ett avtal som ingåtts med en konsument, är det då oförenligt med unionsrätten med lagstiftning i en medlemsstat som, med tanke på den korta tidsfristen för bestridande och att konsumenten kanske inte kan nås eller inte agerar, gör det omöjligt för en konsumentskyddsförening, vilken är kvalificerad och godkänd att arbeta för målsättningen i artikel 7.1 i direktiv 93/13/EEG, såsom denna införlivats genom artikel 53a.1 och 53a.2 i civillagen, att på ett effektivt sätt vidta den enda möjliga åtgärden för att skydda konsumentens rättigheter när rätten inte har uppfyllt sin skyldighet enligt artikel 172.9 i civilprocesslagen, nämligen att bestrida betalningsföreläggandet, när konsumenten inte har lämnat samtycke (men inte heller uttryckligen motsatt sig denna åtgärd)?

4) Kan det anses relevant för svaret på den andra och den tredje frågan att konsumenten inte i lagstiftningen tillerkänns en obligatorisk rätt till juridiskt bistånd och att dennes okunskap på området, i avsaknad av juridiskt ombud, medför en icke försumbar risk för att denne inte inser att vissa avtalsvillkor är oskäliga och inte heller agerar i domstolsprocessen för att möjliggöra en intervention till dennes stöd från en konsumentskyddsförening, vilken är kvalificerad och godkänd att arbeta för målsättningen i artikel 7.1 i direktiv 93/13/EEG, såsom denna införlivats genom artikel 53a.1 och 53a.2 i civillagen?

5) Är en lagstiftning som den i fråga i den summariska processen för utfärdande av ett betalningsföreläggande (artikel 172.1 och följande bestämmelser i civilprocesslagen) oförenlig med unionsrätten och med kravet i artikel 4.1 i direktiv 93/13/EEG på att ta hänsyn till alla omständigheter om den 1) tillerkänner näringsidkaren rätt till en ekonomisk prestation, med samma verkan som en dom, 2) inom ramen för en summarisk process, 3) inför ett förvaltningsorgan knutet till en domstol, 4) på grundval enbart av näringsidkarens påståenden, således 5) utan framläggande av bevisning, och i en situation där 6) konsumenten inte är företrädd av ett kvalificerat juridiskt ombud, och 7) konsumentens intressen inte utan dennes samtycke får företrädas av en konsumentskyddsförening, vilken är kvalificerad och godkänd att arbeta för målsättningen i artikel 7.1 i direktiv 93/13/EEG, såsom denna införlivats genom artikel 53a.1 och 53a.2 i civillagen?”

(1) EGT L 95, 1993, s. 29.

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV